

## ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΑΡΤΗΣ

### ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

(Όρα ὅπισθιν τεῦχος ΣΠΕ', σελ. 145).

'Ἐνταῦθα ἡ Περσῶν βασιλείᾳ κατέληξε παρατείνασσα ἐφ' ὅλοις ἔτεσι σλ', ἀριθμουμένοις ἀπὸ τοῦ πρώτου Κύρου ἕως Ἀλεξανδρού τοῦ Μακεδόνος.

**Ἀλέξανδρος** οὗτος τὸν Δαρεῖον ἀνελών, καὶ καθελών τὴν τῶν Περσῶν βασιλείαν ἐβασίλευσεν ἐτη τοῦ Ἐρελεύτηρος δὲ ἐν Βαβυλῶνι ἐτῶν λε', μηνῶν γ', ἐν τῇ ριζῇ Ὁλυμπιάδει. Ταῦταξε δὲ καὶ βαρθάρων ἔθυντι<sup>1</sup>, καὶ φυλάξ εὐληγνυκάς τι<sup>2</sup>. Διήρκεσε δὲ ἡ τῶν Μακεδόνων βασιλεία εἰς ἐτη τοῦ Οὐαῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ τῆς τελευτῆς Ἀλεξανδρού ἐτη, ερξ<sup>3</sup>.

Μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας

Πρῶτος **Πτολεμαῖος** ὁ **Δάγου** ἐτη κα'.

Δεύτερος **Πτολεμαῖος** ὁ **Φιλάδελφος** ἐτη λη'. Ἐπὶ τούτου αἱ παρ' Ἐβραίοις ιεροὶ βιβλοὶ εἰς τὴν ἐλληνίδα φωνὴν μετεβλήθησαν. Ἡν δὲ δὲριθμὸς τῶν συναγθέντων βιβλίων μυριάδες μ'.<sup>4</sup>

**Πτολεμαῖος** ὁ **Εὐεργέτης** ἐτη κε'. Ἐπὶ τούτου ἦν ὁ τοῦ Σιράχ **Ἴησονς**, δις καὶ τὴν σοφίαν ἔγραψε.

**Πτολεμαῖος** ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ **Φιλοπάτωρ** ἐτη ιζ'.

**Πτολεμαῖος** ὁ **Ἐπεφανῆς** υἱὸς αὐτοῦ ἐτη κα'. Ἐπὶ τούτου οἱ Μακκαβαῖοι παρὰ τοῦ Ἀντιόχου ἐμπρτύρησαν.

**Πτολεμαῖος** ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ **Φιλομῆτωρ** ἐτη κε'.

**Πτολεμαῖος** ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ δεύτερος **Εὐεργέτης** ἐτη κθ'.

**Πτολεμαῖος** ὁ **Φιονσκων**<sup>5</sup> ἐτη κε'.

**Πτολεμαῖος** ὁ **Ἀλεξᾶς**<sup>3</sup> ἐτη ι'.

**Πτολεμαῖος** ὁ Β' υἱὸς τοῦ Εὐεργέτου ἐτη η'.

**Πτολεμαῖος** ὁ **Νέος Διεύνυσος** ἐτη κθ'.

**Κλεοπάτρα** ἡ τούτου θυγάτηρ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς **Πτολεμαῖου** συρβασίλευε, διη ἀνελοῦσα μόνη ἐβασίλευσεν ἐτη κθ'.

Μετὰ δὲ τούτης τῆς ἐκ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπανόδου ἐβασίλευσε τῶν Ιουδαίων πρῶτος Ἀριστόβουλος καὶ οἱ καθεξῆς Μακκαβαῖοι.

'Ἐν δὲ τῇ α' ὀλυμπιάδι, κόσμου ἔτει δψη', βασιλεύει τῆς Ρώμης **Ρωμύλος** ἐτη λη'.

**Νομᾶς Πομπήλεος**<sup>4</sup> ἐτη μγ', ἀνὴρ δικαιότατος.

**Στέλλιος Τούλος**<sup>5</sup> ἐτη λθ'.

**Μάρκιος** θυγατριδοῦς **Νομᾶ**<sup>6</sup> ἐτη κδ'.

**Ταρκνυτος** ἐτη λη', διη ἀνηρέθη.

<sup>1</sup> Ἀναμφίβολον δι: εἴς ἀβλεψίας τοῦ ἀντιγραφέως παρελείφθη ἐνταῦθα ὁ περὶ τῆς ὄνομαστῆς βιβλιοθήκης λόγος.

<sup>2</sup> Γραπτέον: Φύσκων.

<sup>3</sup> Ομ. Ὁ καὶ Ἀλέξανδρος.

<sup>4</sup> Ομ. Νομᾶς Πομπήλεος.

<sup>5</sup> Ομ. Τούλος Ὁστίλλιος.

<sup>6</sup> Ομ. Νομᾶ.

**Τούλλιος<sup>1</sup>** ἔτη μδ', οὐ ἀναιρεθέντος **Ταρκύνιος** ὁ υἱὸς Ταρκυνίου ἔτη κε'.

Μετὰ τοῦτον ὑπατεῖσις καὶ δημοκρατίαις διείπετο ἡ τῶν Ρωμαίων πολιτεία ἐν ἔτεσι υξδ'. Ἀπὸ γοῦν τοῦ Ρωμύλου τοῦ πρώτου βεβασιλευκότος μέχρι Γαῖου, ὃς τὴν ὑπατείαν καὶ δημοκρατίαν αὖθις εἰς βασιλείαν ἤμειψε, παρῆλθον ἔτη ψιε'.

Τῷ τρίτῳ ἔτει Κλεοπάτρας ἐβασίλευσε **Γάζος Τούλλιος Καίσαρ** ἔτη δ' καὶ μῆνας ζ'. Ἐκ τούτου Καίσαρες οἱ ἔξης βασιλεῖς προεγορεύθησαν. Λέγεται δὲ τοῦτο ἀναγομή τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτόν.

Μετὰ τοῦτον ἐμονάρχησε **Καίσαρ Σεβαστὸς** καὶ **Αὔγουστος** (πάντα γὰρ τὰ ιερώτατα καὶ τίμια αὐτονόμα προεγορεύεται) ἔτη μζ', κατὰ τὸν Εὐσέβιον Παυμφίλου, τῶν ἄλλων μγ' ἔτη ιστορούντων αὐτὸν μοναρχῆσαι. Τῷ δὲ τοῦτον ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας Κλεοπάτραν ἀνελὼν καθεῖλε τὴν τῶν Ηπολεματίων ἀρχήν, οὐ ἐβασίλευσαν ἔτη σκε'. Γίνονται οὖν τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἔως βασιλείας Αὐγούστου, κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς χρονογράφους, ἔτη ,ευγζ'. Τῷ δὲ μδ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγεννήθη τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, κατὰ τὸν Εὐσέβιον. Κυρίνιος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀποσταλεὶς εἰς τὴν Ιουδαίαν ἀπογραφὰς ἐποίησετο τῶν οὐσιῶν καὶ οἰκητόρων. Γίνονται οὖν τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἔως τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη ,εφ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Δαβὶδ ἔτη φμε'.

Μετὰ Αὔγουστον Ρωμαίων τρίτος ἐβασίλευσε **Τεθέρεος** ἔτη κβ' καὶ μῆνας ζ'. Τῷ τοῦτον ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας βαπτίζεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καὶ τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἀρχεται. 'Εν δὲ τῷ τοῦ σωτήριον ὑπέστη πάθος Μαρτίου κε', ἐν ἔτει τοῦ κόσμου ,εφλγ'.

**Γάζος<sup>2</sup>** ἔτη γ' καὶ μῆνας ι', καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ θεάτρῳ.

**Κλαύδιος** ἔτη ιγ' καὶ μῆνας θ', φαρμάκῳ τὴν ζωὴν ἀποβαλών. Ἐπὶ τούτου τὸ κατὰ Μάρκον ἐν Ρωμαίοις ἀγιον ἐγράφη Εὐαγγέλιον παρακλήσει τῶν Ρωμαίων, εἰς ἀνάμνησιν ὧν παρὰ τοῦ κορυφαίου Πέτρου ἐδιδάχθησαν.

**Νέρων** ἔτη ιγ' καὶ μῆνας η'. Οὗτος πρῶτος τοῦ κατὰ χριστιανῶν ἥρξατο διωγμοῦ, καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων ἀπέκτεινεν ἡμέρᾳ μὲν τῇ αὐτῇ, ἐν ἀλλῷ δὲ καὶ ἄλλῳ ἔτει.

Μετὰ Πέτρον **Λένος Α'** ἀρχιερεὺς τῆς Ρώμης ἐγένετο. Νέρων δὲ αἰσχυστα πάντων ἀνθρώπων ζήσας αὐτόχειρ ἐκυτοῦ γέγονε.

**Γάλβας** μῆνας θ', καὶ ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ.

**Θίων** μῆνας γ', καὶ ἐκυτὸν ἀνεῖλεν.

**Οὐετέλεος** ἔτος ἓν, καὶ ἐσφάγη.

**Οὐεσπεσσανὸς** ἔτη ι'. 'Εν ἔτει β' τῆς τούτου βασιλείας ἡ ἀλωσις γέγονεν Ιερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Τίτου, μετὰ μ' ἔτη τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**Τέτος** ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β' καὶ μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν παλατίῳ. Ἐπὶ τούτου Ἀνέκκλητος<sup>3</sup> β' πάπας Ρώμης.

**Δομετεανὸς** ἀδελφὸς Τίτου ἔτη ιε'. Ὡς κάκιστος γεγονὼς ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν βιαίω θανάτῳ. Ἐπὶ τούτου Ι" **Κλήμης** πάπας Ρώμης. Καὶ τούτου διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν κινήσαντος, Ιωάννης ὁ ἀπόστολος καὶ Θεολόγος Πάτρου τὴν νῆσον οἰκεῖν κατεδικάσθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν διολογίαν.

**Νερούνας** ἔτος ἓν καὶ μῆνας δ'. Οὗτος εὐγενέστατος ἦν καὶ ἐπιεικέστατος, φιλοδίκαιος καὶ χρημάτων οὐχ ἦττητο. Ἐπὶ τούτου ὁ Θεολόγος ἐπάνεισιν ἀπὸ τῆς Πάτρου καὶ παρέμεινεν ἐν Εφέσῳ.

**Τραϊανὸς** ἔτη ιθ' καὶ μῆνας σ', ἀριστος τὰ πάντα καὶ μεγαλόφρον. Ὡς καὶ τὸν "Ιστρον γεφυρώσας" ἔργον πεποίηκε μήτε θυμασθῆναι ἀξίως, μήτ' ἐξηγηθῆναι δυνάμενον. Ἐπὶ τούτου ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος ἐμφράγμασεν.

1 Γρ. Σερούτος Τούλλιος.

2 Όμ. ὁ Καλλιγούλης.

3 Όμ. Ἀνάκλητος, ή Ἀνέγκλητος κατ' ἄλλους.

**Αθρεανὸς ἔτη καὶ**. Οὗτος καθελὼν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀνοικοδομήσας άλλαν τὴν πόλιν ὥνδρας, καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς κτείνας Ἰουδαίους μυριάδας ἀναριθμήτους. Οὗτος φιλολόγος καὶ μεγαλόφρων ἐν πᾶσι φραντί, ὑδρωπιάσας ἀπεβίω.

**Ἀντωνένος** ὁ ἐπικληθεὶς **Εὐσεβὴς** ἔτη καὶ διὰ ὅλης αὐτοῦ ζωῆς δικαιος ὃν καὶ χρηστός.

**Αύρηλος Μάρης**<sup>1</sup> **Ἀντωνένος** ἔτη οὐ, διὰ πάντων εὐσεβής, καὶ χρηστός, καὶ συμπαθέστατος γενόμενος. Οὗτος καὶ τὴν Σμύρναν ὑπὸ σεισμοῦ παθοῦσαν ἀνφοδόμησε. Τούτου κρατοῦντος ὁ ἱερὸς Πολύκαρπος ὁ Σμύρνης ἀρχιερεὺς, τὸν μαρτυρικὸν ἀνεδήσατο στέφανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Σμύρνη, καὶ ὁ μέγας ἐπὶ λόγοις καὶ μάζων ἐν διηλογίᾳ Τουστῖνος ἐνήθηκεν. Οὗτος ὕστερον τοὺς χριστιανοὺς ἐτίμησε, διὰ τὴν τοῦ ὅμιλου ἐν τῇ στρατιᾷ παραδοξοποιίαν.

**Κόρμοδος**<sup>2</sup> ὁ υἱὸς Μάρη<sup>3</sup> ἔτη οὐ καὶ μῆνας οὐ, αἰσχιστος ἀνὴρ καὶ πολλοὺς τῶν Ρωμαίων κτείνας, ἢ διὰ συκοφαντίας φευγεῖς, ἢ διὰ ὑποψίας εἰκασίας, ἢ διὰ πλοῦτον βαθύν, ἢ διὰ γένους λαμπρότητα, ἢ διὰ παιδείας ὑπεροχήν, ἢ διὰ ἀρετῆς εὐδοκίμησιν. Τότε καὶ Κλήμης ὁ Στρωματεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Πάντωνος<sup>4</sup> ὁ φιλόσοφος, σπουδαστῆς τε καὶ κήρυξ τοῦ καθ' ἡμᾶς μυστηρίου.

**Περτένος** μῆνας γ' ἐπιεικῆς ἀνὴρ καὶ εὐπροσήγορος.

**Ιουλιανὸς Δέστος** μῆνας γ'.

**Σεβήρος** ἔτη οὐ<sup>5</sup> καὶ μῆνας η'. Ἐπὶ τούτου, διωγμοῦ κινηθέντος κατὰ τῶν εὐσεβῶν, πολλοὶ ἦνδρισαντο καὶ μαρτυρίου στεφάνους ἤραντο. Τότε δὲ καὶ Λεωνίδης ὁ πατήρ 'Οριγένους μαρτυριώ τελειωθεὶς, τὸν 'Οριγένην νέον κατέλιπεν· ὃς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἦνθησε, καὶ διδασκαλεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων προέστη.

**Ἀντωνένος** υἱὸς Σεβήρου ἔτη σ' καὶ μῆνας β', ὁ καὶ Βαράθαλος<sup>6</sup>, πᾶν αἰσχρὸν ἔργον καὶ φόνους μυρίους ἐπινοῶν.

**Μακρένος** ἔτος ἐν καὶ μῆνας β', ἐπιεικῆς ἀνὴρ καὶ τῶν νόμων φύλαξ πιστότατος.

**Ἄντετος Ψευδαντωνένος** ὁ **Σαρδανάπαλος**<sup>7</sup> ἔτη γ' καὶ μῆνας οὐ, αἰσχρότατος ἀνὴρ καὶ παρανομώτατος, καὶ μικριφονώτατος, θηλυδρίας γενόμενος καὶ πᾶν εἶδος ἀσελγείας ἐπινοήσας.

**Ἀλέξανδρος** ὁ **Μαρμαίας**<sup>7</sup> υἱὸς ἔτη ι', καὶ ἐσφάγη οὐ η μήτηρ ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ 'Οριγένους κατηχηθεῖσα τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον καὶ πιστεύσασα εἰς Χριστόν, οὐ μόνον τὸν κατὰ χριστιανῶν προέταξε παύσασθαι διωγμόν, ἀλλὰ καὶ τιμῆς ἤξιόντο οἱ σεβόμενοι τὸν Χριστόν. Τότε καὶ Ιππόλυτος ἦνθει, ἀνὴρ ἵερωτατος καὶ σοφώτατος, ἐπίσκοπος τοῦ κατὰ Ρώμην Πόρτου γενόμενος, ὃς καὶ πολλὰ συγγράμματα συνεγράψατο.

**Μαξιμίνος** ἔτη σ' ὃς αὐτίκα διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐπήγειρε, καὶ τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας ἀναιρεῖσθαι κεκέλευκεν. Οὐ μόνον χριστιανοῖς βαρὺς ὑπῆρχε καὶ ἀπηνής, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις· ὑβριστής τε γάρ ἦν καὶ ἐρασιγράμματος, ἀδικώτατος καὶ φόνων ἔργατης, καὶ τύραννος ἀντικρυς. Διεῖ τοῦτο καὶ βεσίῳ θανάτῳ ἀπέβρηξε τὴν ψυχὴν.

**Μάξιμος** καὶ **Ἀλέξιος** ἡμέρας καὶ διεσφάγησαν.

**Γορδεανὸς** ἔτη σ'. Τότε καὶ 'Οριγένης κατὰ τὴν ἐν Ηλακιστίνῃ Καισάρειαν πολλούς ἔσχε φοιτητάς, μεθ' ὧν καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Θαυματουργόν, καὶ τὸν τούτου διακίμονα Ἀθηνόδωρον. Τότε καὶ Αφρικανὸς ὁ γραφεὺς ἐγνωρίζετο.

**Φέλεππος** ἔτη ε', καὶ ἐσφάγη. Οὗτος εὑμενὴς ἦν τοῖς χριστιανοῖς κατ' ἐνίους δέ, καὶ προετέθη τῇ πίστει Χριστοῦ. Πεπλάνηται δὲ περὶ τὴν διωνυμίαν οἱ λέγοντες τοῦτον εἶναι τὸν τῆς μάρτυρος Εὐγενίας πατέρα.

**Δέκιος** δὲ δύο ὅλους ἴνικυτοὺς διεκνύσας αἰσχιστα διεφθάρη· ὃς μετὰ Βαλερίου διωγμὸν ἐπήγει-

1 Γρ. Μάρκος.

2 Όμ. Κόρμοδος.

3 Όμ. Μάρκου.

4 Τὸ χειρ. : Πλάτων.

5 Γρ. Καρακάλας.

6 Όμ. Ἡλιογάβαλος.

7 Όμ. Μαρμαίας.

ραν κατά χριστιανῶν βαρύτατον. Πολλοὶ γοῦν ἔτυχον μαρτυρικοῦ τέλους, ἀλλὰ δὴ καὶ Φλαβιανὸς πάπας Ῥώμης, Βαβύλας Ἀντιοχείας, Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων, ὁ μέγας Κυπρίανος Καθαργένης. Τότε καὶ Ὡριγένης περήγθη μὲν εἰς βῆμα τυραννικόν, οὐκ ἔτυχε δὲ τέλους μαρτυρικοῦ, οἷμα τοῦ Θεοῦ τούτου αὐτὸν μὴ κρίναντος ἀξιον, διὰ τὸ περὶ [τὰ] ὄρθοδοξα δόγματα τοῦ ἀθλίου ἐκείνου διαστροφον. Τότε καὶ Ναυαῖτος αἱρεσιάρχης ἐγνωρίζετο τῶν καλούντων ἐκείνους Καθαρούς, πρεσβύτερος δὲ τῆς κατά Ῥώμην Ἔκκλησίας.

**Γάλλος** ἔτη β' καὶ μῆνας η'. Βαρύς δὲ καὶ οὗτος γέγονε χριστιανοῖς καὶ οὐχ ἡττον Δεκέλου.

**Αἴματος μῆνας δ'**, καὶ ἐσφράγη. Τότε καὶ ἡ κατὰ Σαβέλλιον ἐν τῇ Πτολεμαΐδῃ κεκίνητο αἱρεσίς.

**Οὐαλλερεανὸς** καὶ **Γαληζνος** ἔτη ιε'. Καὶ οὗτοι κατά χριστιανῶν σφοδρότατον κινήσαντες διωγμόν, δὲ μὲν ληρούστοις πολεμίοις πρὸς Σαπώρην βασιλέα Περσῶν ἀπήγθη, καὶ ὡς αἰχμάλωτος ὄνειδιζόμενός τε καὶ ἐμπαιζόμενος ἐν Περσίδι κατέστρεψε τὴν ζωήν· δὲ παρὰ τῶν οἰκείων ἐσφάγη.

**Ικλαύδιος** ἔτος ἄν, κατὰ δὲ τὸν Εύσεβιον β', χρηστὸς ὑπάρχων ἀνὴρ καὶ δικαιοσύνη στοιχῶν. Τούτου θυγατριδοῦς ἦν Κώνστας ὁ Χλωρός, ὁ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου πατέρος. Οὗτος εἰρηνικῶς ἀπεβίω.

**Αύρηλεανὸς** ἔτη σ', καὶ ἀνηρέθη. Οὗτος πρότερον μὲν τοῖς Χριστὸν σεβομένοις ἐπιεικῶς προσεφέρετο, προτόντος δὲ τοῦ χρόνου ἡλιούστοι, καὶ διωγμὸν ἐγείρει κατὰ τῶν πιστῶν ἔθουλεύσατο, ἀλλ' ἐπέσχεν ἡθεῖα δίκη τὴν ἐκείνου ὑποτεμοῦσα ζωήν. Τότε καὶ Παῦλος ὁ Σαρωσατεύς, τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας προεστόμενος, αἱρεσιάρχης ὅφθη· δὲν καθεῖτον οἱ θεῖοι Πατέρες Σύνοδον συναθροίσαντες, καὶ φέρω τοῦ βασιλέως τοῦτον ἔξωρισαν.

**Τάκιος** ι μῆνας δύο, καὶ ἀνηρέθη.

**Πρόδος** καὶ **Φλωρεανός** ἀλλ' ὁ μὲν τέσσαρος ἐπιβιοὺς μῆνας ἀνηρέθη· Πρόδος δὲ ἐλλογιμωτατος ὃν καὶ πρόος, καὶ εὐμενής, καὶ φιλόδωρος, ἐφιλεῖτο παρὰ πάντων. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀνηρέθη, ἐπιζήσας ἔτη σ'.

**Κάρος** μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ **Καρένου** καὶ **Νουμερεανοῦ** ἔτη γ'. Ἀλλ' ὁ μὲν Κάρος ἀνδρεῖος ἦν καὶ τὰ πολέμια δεξιός· Νουμεριανὸς δὲ ἀσελγής, καὶ ώμός, καὶ μυησικακός· Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ Μάνης ἐκ τῶν Περσῶν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην παρεισεθάρη, ἀφ' οὗ οἱ Μανιχαῖοι.

**Διοκλητιανός**, κατὰ τὸ β' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτος προσλαβόμενος καὶ κοινωνὸν **Μαξιμιανὸν** τὸν **Ερκούλεον**. Ἀμφο τοίνυν συμπνεύσαντες διωγμὸν ἐγείρουσι κατὰ χριστιανῶν, τῶν πρὸς γεγονότων ἀπάντων σφοδρότατον τε καὶ ἀγριώτατον. Καίσαρας τοὺς ἐκεῖτῶν κηδεστὰς ἔχειροτόνησαν, τὰς οἰκείας θυγατέρως αὐτοῖς συζεύξαντες, ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίῳ, δὲ Μαξιμιανὸς Κώνσταντι, δὲς ἐπεκλήθη Χλωρός διὰ τὴν ωχρότητα. Καὶ ἀμφο δὲ τῷ Καίσαρε τούτῳ γαμετὰς ἔχέτην, ἀλλὰ διὰ τὸ πρὸς τοὺς βασιλεῖς κῆδος, τὰς μὲν ἀπώσαντο, ταῖς δὲ τῶν βασιλέων θυγατράσι συνώκησαν. Ἡδη δὲ εικοστὸν ἀνύσσαντος ἐνιαυτὸν Διοκλητιανοῦ παρὰ τῇ ἀρχῇ, ἐκ συμφώνου ἀμφο τῷ αὐτοκράτορε τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο, δημοσίᾳ μὲν τὸν ὅγλον τῶν πραγμάτων ἀποσκευάζεσθαι· λέγοντες, οἵ δὲ τὰ τῆς καρδίας ἔξεκάλυπτον κρύψια, ἐξ ἀπονοίας ώμολόγουν ἀποτίθεσθαι· τὴν ἀρχήν, δὲ μὴ περιγενέσθαι χριστιανῶν ἡδυνήθησαν. Καὶ δὲ Μαξιμιανὸς ἐκστασιν τῶν φρενῶν ὑποστάς, καὶ νόσῳ χρονίᾳ κατεργασθείς, τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀπηρεύξατο. Ο δὲ Μαξιμιανὸς ἀγχόνη ἐσύτον τῆς ζωῆς ὑπεξήγαγε.

**Μαξιμίνος** μὲν οὖν τῆς ἑώρας ἥρχε, καὶ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κεκίνηκεν ἐπαχθέστατον, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ὑπηκόων βαρύτατος προσεφέρετο, γυναικομανέστατος καὶ μοιχειώτατος ὃν. Προσελάθετο δὲ κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς καὶ Λικίνιον. Ο μὲν οὖν Μαξιμίνος, σκωλήκων ἐκ σήψεως γενομένων περὶ τὰ τῆς ἀκολασίας ὅργανα, βιαίως ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν.

**Μαξέντιος** δὲ ὁ υἱὸς Ἐρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη. Ἀλλὰ τὴν βασιλείαν εἰς τυραννίδος μεταβαλόμενος, λυττῶν κάκενος [κατὰ] τῶν ὑπὸ χεῖρα χριστιανῶν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀπιστότατα διακείμενος, ὕστερον ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου κατατροπωθείς ἐν τῷ πολέμῳ Τεβέριδι ἀπώλετο.

Ο δέ γε **Ικλώνστας** ὁ **Χλωρός** ἐν Βρετανίαις καὶ Γαλλίαις κρατῶν, τοῖς τὸν Χριστὸν σεβομένοις.

μάλα ἐπιεικῶς προσεφέρετο· δὲλλὰ μέντοι καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτόν, καὶ ὑπερόπτης χρημάτων ἔτυγχανεν. Ἐνδέκατον οὖν ἡνυκώς ἐνιαυτὸν παρὰ τῇ ἀρχῇ, ἐξ ὅτου Καῖσαρ ἀνηγορεύθη, καὶ ἡπίως ἀρξας καὶ προσηγὼς, ἐν Βρεττανίᾳ διάγων κατέλυσε τὴν ζωὴν, πένθος ἐκυτοῦ καταλελοιπὼς τοῖς ὑπ' αὐτὸν διὰ τὴν χρηστότητα, πρότερον τὸν πρεσβύτερον τῶν οἰκείων νιῶν καταστήσας διάδοχον, τὸν μέγιν δηλαδὴ Κωνσταντίνον, ὃν ἐκ τῆς προτέρας ἐγείνατο γαμετῆς, τῆς θείας Ἐλένης. Εἶχε δὲ κάκ τῆς δευτέρας, τῆς τοῦ Ἑρακουλίου θυγατρὸς Θεοδώρας, καὶ ἑτέρους υἱούς, Κώνσταντα, Ἀναβαλλιανὸν καὶ Κωνστάντιον. Προτετίμηται δὲ τούτων ὁ Μ. Κωνσταντίνος, ὅτι ἐκεῖνοι τῷ πατρὶ ἀνεπιτήδειοι πρὸς τὴν βασιλείαν ἐκρίθησαν. Λέγεται δὲ ὅτι νοσοῦντι τῷ Κώνσταντι καὶ ἀθυμοῦντι διὰ τὴν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις παισὶν ἀποτυχίαν, ἀγγέλος ἐπέστη τῷ Κωνσταντίῳ κελεύων τὴν ἔζουσίαν καταλιπεῖν. Τότε καὶ ὁ θεῖος Σελιβεστρος ἐπίσκοπος Ρώμης ἦν. Όμοιος ἀπὸ Ἀδάμ ἦως τῆς τελευτῆς Διοκλητικοῦ ἔτη εψῆ. Ἀπὸ δὲ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἦως τῆς ἀρχῆς Διοκλητικοῦ ἔτη σος'.

**Ανδρέας** ὁ **Απόστολος** ἐκ τῶν ι<sup>β</sup> ἔχειροτόνης **Στάχυν** ἐκ τῶν ἔβδομήκοντα Λ' ἐπίσκοπον ἐν Ἀργυροπόλει, ἦτοι Σκούταρι, καὶ ἐν Βυζαντίδι, καὶ ἔζησεν ἔτη ι<sup>σ</sup>.

**Β' Ονήσιμος** ἔτη ι<sup>δ</sup>.

**Γ' Πολύκροπος** ἔτη ι<sup>η</sup>.

**Δ' Πλούταρχος** ἔτη ι<sup>ε</sup>.

**Ε' Σεδενίων** ἔτη ι<sup>θ</sup>.

**Ζ' Διογένης** ἔτη ι<sup>ε</sup>'.

**Η' Ελευθέριος** ἔτη Ζ'.

**Θ' Φήλεξ** ἔτη ε'.

**Ι' Πολύκαρπος** ἔτη ι<sup>ζ</sup>.

**ΙΓ' Αθηνόδωρος** ἔτη δ' μῆνας ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΑ' Ολύμπιος** ἔτη γ' μῆνας ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΒ' Περτέναξ** ἔτη θ'.

**ΙΓ' Ολυμπιανὸς** ἔτη ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΔ' Μάρκος** ἔτη ιγ'.

**ΙΕ' Κυριλλεανὸς** ἔτη ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΖ' Καστενος** ἔτη Ζ'.

**ΙΖ' Τέτος** ἔτη λ' καὶ μῆνας ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΗ' Δορέτεος** ἀδελφὸς Ηρόδου τοῦ βασιλέως ἔτη κη', μῆνας ι<sup>ε</sup>'.

**ΙΘ' Πρόδοις** ὁ Δομετίου υἱὸς ἔτη ι<sup>ε</sup>'. Οἱ ἀνωτέρω ἀπηριθμημένοι, ἐπίσκοποι τῆς Βυζαντίδος ὥνομάζοντο.

Μετὸ δὲ τούτους Λ' πατριάρχης ὥνομάσθη ὁ **Μητροφάνης** ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς Α' Συνόδου, πατριαρχεύσας ἔτη ι<sup>ε</sup>'.

**Κωνσταντίνος** ὁ μέγας ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀοιδόμος καὶ ἐν ὄρθιοδόξοις ἐπισημότατος, ἐτῶν γεγονὼς ξε' ἑβασίλευσεν ἔτη λθ'. ἐτελεύτησε δὲ τῷ ι<sup>θ</sup> ἔτει τῆς ΟΗ' Ολυμπιαδὸς. Εἶχε δὲ καὶ Δικίνιον τὸν ἐπ' ἀδελφὴ γαμβρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ βασιλεύοντα· ὃν καὶ λυττήσαντα κατὰ τῶν χριστιανῶν, πολέμου νόμῳ λαβὼν ἀπέκτεινεν. Ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν γυναῖκα ἐπιμανεῖσαν τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἷτις ἦν θυγάτηρ τοῦ Μαξιμιανοῦ. Αὐτὸς γάρ καὶ ὁ πατήρ ἀδελφαῖς συνώκουν δυσί. Τῷ ι' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἡ ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου συνεκροτήθη Σύνοδος τῶν ΤΙΗ' θεοφόρων Πατέρων, μετὰ τιη' ἔτη τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου. Ὅπηρχον δὲ οἱ προάγοντες Σίλβεστρος πάπας Ρώμης, Μητροφάνης Κωνσταντίνουπόλεως, ὃς καὶ προϋπηρχεν ἐπίσκοπος Βυζαντίου (ἥν δὲ ὁ υἱὸς Δομετίου τοῦ προβεβασιλευκότος καὶ ἀδελφὸς Ηρόδου), Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εύσταθιος Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. Ἡν δὲ ὁ Ἀρείος ιερεὺς τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας. Κτίζει δὲ τὴν Κωνσταντίνονπόλιν ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς καὶ τελειοῖ κατὰ τὴν ια' τοῦ Μαΐου μηνὸς, ἔτους ἐγισταμένου τῆς κοσμογονείας, εωλη', τῆς δὲ θεογονίας τιη', καὶ ἀνατίθησιν αὐτὴν τῇ παρθένῳ καὶ Θεομήτορι. Καὶ δὲ μὲν τριεύλθιος βασιλεὺς ἐκεῖνος πρὸς τὰς αἰωνίους μετετέθη μονάς υἱούς δ' ἐξ Φαύστας τῆς Μαξιμίνου θυγατρὸς ἐγείνατο τρεῖς, Κωνσταντίον, Κωνσταντίνον καὶ Κώνσταντα, καὶ θυγατέρα Ἐλέ-

νην, ἢ τῷ Ἰουλιανῷ συνώρκησεν ὑστερον. Καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος τὰς Γαλλίας παραλαβὼν ἀνηρέθη παρὰ τῶν τοῦ Κώνσταντος στρατηγῶν, περὶ τῶν ὄριων ἀμφισβητῶν, Ὁ δὲ Κώνστας εἰς ἀλλοκότους ἐκκυλισθεὶς ἔρωτας καὶ ἐκδεδιητημένην ζωήν, ὑπὸ Μαγγεντίου ἐπιβουλευθεὶς ἀθλίως ἀπώλετο. Ἡρχε δὲ τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥώμης ἐβασίλευσε δὲ ἔτη ιζ'. Ὁ δὲ β' καθ' ἡλικίαν, **Κωνστάντεος**, τὴν ἀποσκον Ῥωμαίων βασιλείαν περιζωσάμενος ἐβασίλευσεν ἔτη κδ', χρόνους δὲ ζήσας μὲν ἀτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ΠΑ' Ὀλυμπιάδος, Ἡν δὲ εὐγενὴς μὲν τοῖς ὑπηκόοις, δικαιοσύνη δὲ περὶ τὰς κρίσεις στοιχῶν, καὶ περὶ τὴν δίκαιαν ἐγκρατής περὶ δὲ τὴν πίστιν ὑπῆρχεν οὐκ εὐαγής· τοῖς γὰρ ἀρειανίζουσι προσετέθη. Ὅθεν καὶ τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον, τὸν μετὰ Μητροφάνην τὸν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως θρόνον διαδεξάμενον καὶ διαρκέσαντα ἔτη κγ', ἡνάγκαζεν εἰς κοινωνίαν δέξασθαι "Ἄρειον. Ὁ δὲ οὐ κατένευσεν, ἀλλὰ τῇ πρὸς Θεόν φέτειος ἀποβρήξας βιοίως τὴν ψυχὴν τὸν δεῖλοιον παρεσκεύασε, ῥύντων εὖν τῇ κόπῳ καὶ τῶν ἐγκάτων.

**Γ' Παύλος ὁ Ὀμολογητὸς ἔτη ι'**, καὶ ἔξεβληθη.

**Δ' Εὐσέβειος Νικομηδίας**, ἀρειανός, ἔτη ια'. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ εἰςήχθη πάλιν ὁ Παῦλος, ἀλλὰ καὶ τούτου ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεθέντος

**Ε' Ὁ πνευματικός Μακεδόνιος**, ἔτη ι'. Καὶ τούτου ὑπερορίου γεγονότος

**Ζ' Εὐδόξειος ἀντειςήχθη**, τὰς Ἀρείου πρεσβεύων, ἐπὶ δέκα εἰναυτούς ἀρχιερατεύσας.

**Τουλαίανός ὁ Παραβάτης** ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ' καὶ μῆνας ἔξι, καὶ ἀπέβρήξες βιοίως τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ἀναιρεθεὶς ἐν Περσίδι.

**Τιβελινός** ὁ χριστιανικώτατος μῆνας θ'.

**Οὐαλεντενιανός** ὁ μέγας ἔτη μὲν ἀμφὶ τὰ νδ' γεγονός, τριεκαίδεκα δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ εὖ μάλα κακούλιαν ἐπισήμως διαγενόμενος. Ἡν εὐτεθῆς τὰ πρὸς Θεόν, καὶ τὴν ισχὺν γενναιότατος, καὶ τὴν γνώμην δικαιότατος.

**Οὐάλεντας** δὲ τὸν ἀδελφὸν κοινωνὸν τῆς βασιλείας προσελάθετο, καὶ τὴν ἐώραν μοῖραν αὐτῷ πιστεύσας καὶ αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν, αὐτὸς ἐν τοῖς ἐσπερίοις διέτριβεν. Ὁ οὖν Οὐάλης τῶν ἀρειανίζοντων ὑπερμαχῶν ὡς ὅμογνώμων αὐτοῖς, τοὺς ὄρθιοδόξους ἐδίωκε καὶ πολλὰ ἐπίνεγκεν αὐτοῖς δεινά. Συμβαλὼν οὖν περὶ τὴν Θράκην τοῖς Σκύθαις αἰσγύρως ἡττήθη, καὶ φεύγων εἰς οἶκον κατεκρύψθη ἀγύρου πεπληρωμένον, ἐν φ' κατακοκεὶς διέφθαρτο, βασιλεύσας ἔτη ιγ' ἡμέρας.... Τελευτὴσαντος δὲ Εὐδοξίου τοῦ κακοδόξου τῆς Νέας Ῥώμης ἀρχιερέως

**Ζ' Δημόφελος ἀντειςήχθη**, διμόδοξος ὃν τῷ πρὸ αὐτοῦ δὲ ιβ' ἔτη τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτησε. Μετὰ τὸν Δημόφιλον

**Η' Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** ἔτη ιβ' ἐκβληθεὶς καὶ πάλιν ἀναγκθεὶς εἰς τὸν θρόνον.

**Γρατεανός** υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ὄρθιοδόξος ὃν ἔτη ι'', καὶ ἀνηρέθη ἐν Γαλλίαις. Εἶχε δὲ κοινωνὸν τῆς βασιλείας τὸν ἀδελφὸν Οὐαλεντινὸν τὸν νέον· δὲ μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ τελευτὴν τῶν ἐσπερίων βασιλεύσων καὶ τὰς Ἀρείου πρεσβεύων ἀγγόνη τοῦ βίου ἐκυτὸν ὑπεξήγαγε.

**Θεοδόσιον** δὲ τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Νέας Ῥώμης ἀνηγόρευσε Γρατεανός· δὲ εὐσεβέστατος ὃν ἐν Μεδιολάνοις νοσήσας μετήλλαξε τὴν ζωήν, βασιλεύσας ἔτη ιζ'. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτει ιβ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἡ Β' συνεκροτήθη Σύνοδος, PN' θεοφόρων συναθροισθέντων Πατέρων, ὃν προεξῆρχον ὁ Θεολόγος καὶ μέγας Γρηγόριος, ὁ Νίκητης μέγας Γρηγόριος, ὁ ἀγιος Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου· οἱ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγιον Θεὸν ἐδογμάτισαν καὶ τοὺς ἐτεροδοξοῦντας ἀνεθεμάτισαν. Ἀπὸ τῆς Α' Συνόδου ἐως τῆς Β' ἔτη νδ'. Ὁ δὲ μέγας Μελέτιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, πρὸ τῆς βασιλείας τοῦ Μ. Θεοδόσιου ἐν Κωνσταντινούπολει γενόμενος, καὶ Δημόφιλον εὑρὼν τὰς ἐκκλησίας κατέχοντα, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον ἐκ Ναζιανζοῦ ἤγαγε πρὸς τὴν τῆς ἀρειανικῆς πλάνης κατάλυσιν. Μετὰ τὸν Θεολόγον γέγονε πατριάρχης

**Θ' Νεκτάριος** ἔτη ις' καὶ μῆνας γ'. Καὶ μετ' αὐτὸν

**Ι' Κωάννης ὁ θεῖος Χρυσόστομος.**

**Ζ' Αρκάδιος** ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Θεοδόσιου ἐβασίλευσε τῆς Νέας Ῥώμης ἔτη ιδ' καὶ μῆνας γ'. Οὐάριος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῆς Ηρεσθυτέρας Ῥώμης ἔτη λ'. Ὁ οὖν θεῖος Χρυσόστομος παραβοτοῦ Αρκαδίου

έξορισθείς ἐν Κομάνοις τὴν ζωὴν ἔξεμέτρησεν, ἔτη ε' καὶ μῆνας σ' ἀρχιερατεύσας τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐτῶν γεγονὼς ν'. Καὶ ἀντειςῆκτο

**ΙΑ' Ἀρσάκιος**, ἐπισκοπήσας ἔτη β'.

**Θεοδόσιος ὁ μετρὸς** ὁ υἱὸς Ἀρκαδίου πεντηκοντούτης γενόμενος, καὶ σχεδὸν ἀπαντας οὐς ἔβιος ἐνικυτοὺς βασιλεύσας, βραχεῖς μὲν πάνυ σὺν τῷ πατρὶ, τοὺς δὲ ἄλλους καθ' ἑαυτόν, τελευτὴ· ἐφ' οὐ ή ἐν Ἐφέσῳ Γ' Σύνοδος γέγονε τῶν Σ' ἀγίων Πατέρων κατὰ Νεστορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ἡς ἔξηρχον ὁ ἀγιώτατος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου πάπα Ρώμης, καὶ Ιουβενάλιος Ἱεροσολύμων Ἀπόγονον τῆς Β' Συνόδου ἕως τῆς Γ' ἔτη μα'. Μετὰ τὸν Ἀρσάκιον

**ΙΒ' Ἀττικὸς** χειροτονεῖται Κωνσταντινουπόλεως καὶ διεκρέσας ἐν τῷ θρόνῳ ἔτη κ'. Ής καὶ τὸ τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου δόγμα ἐν τοῖς ιεροῖς διπτύχοις ἐνέγραψε, μὴ πρότερον γραφέν· ὥριγενιαστὴς γάρ ὁ εὐσεβέστατος ἐκεῖνος πατήρ ἐνομίζετο. Μετὰ τὸν Ἀττικὸν

**ΙΓ' Σεσένιος** ἔτος ἔν. Καὶ μετ' αὐτὸν

**ΙΔ' ὁ αἰσχιστος Νεστόριος**, ἀνθρωπολάτρης, ἔτη γ' καὶ μῆνα, κατὰ τὸ δέ ἔτος τῆς βασιλείας Θεοδοσίου. Εξωρίσθη δὲ Νεστόριος μετὰ τὴν καθαίρεσιν εἰς "Οασιν. Μετὰ τοῦτον ἀντειςῆκη

**ΙΕ' Μάξιμος** πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως, ἔτος ἐν καὶ μῆνας ε'. Καὶ μετ' ἐκεῖνον

**ΙΖ' Πρόκλος**, μαθητὴς τοῦ θείου Χρυσοστόμου, Κυζίκου πρότερον ὑπὸ Σισινίου χειροτονηθεὶς, καὶ μὴ δεχθεὶς ἐσχόλαζεν εἰς λόγους ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ θανόντος τοῦ Μαξίμου μετατίθεται, Κωνσταντινουπόλεως, πατριαρχεύσας ἔτη ια' καὶ μῆνας γ'. Οὗτος καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου τὸν βασιλεῖαν ἤσθιεν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομισθῆναι· ὃ καὶ κατατίθεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ γερσαῖον τεῖχος τῆς πόλεως δι' ἡμερῶν ξ' ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης ἀνήγειρε. Μετὰ Πρόκλου.

**ΙΖ' Φιλαθεανὸς** εἰς τὸν ἐκείνου θρόνου ἐγκαθίδρυται, ἐπισκοπήσας ἔτος ἐν καὶ μῆνας ε'. Τότε καὶ Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης ὅν, μίκην φύσιν ἐπὶ τοῦ Κυρίου ἐδογμάτιζεν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ή ἐν Ἐφέσῳ τὸ δέ ληστρικὴ Σύνοδος γέγονεν, ὅτε καὶ τὸν θείον Φιλαθειανὸν Διοσκόρος ὁ δυζοεβής, δις τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον διεῖπε μετὰ τὸν ἀγιώτατον Κύριλλον, λαζαρίνος ἀνακλόμενος ἀπέκτεινε. Χειροτονεῖται οὖν ὑπὸ Διοσκόρου

**ΙΗ' Ἀνατόλιος** Κωνσταντινουπόλεως, ὑπολαβόντος τὰ ἐκείνου φρονεῖν, καὶ ἀρχιερατεύσας μετὰ Φιλαθειανὸν ἔτη η' καὶ μῆνας γ'. Ἡ δὲ βασιλὶς Εὐδοκία πεποίηκε τὰ λεγόμενα Ὄμηρόκετρα. Ἐπὶ τούτου τοῦ Θεοδοσίου βασιλέως καὶ Πρόκλου πατριάρχου τὸ παιδίον ἡρπάγη καὶ τὴν τοῦ Τρισκαγίου ἐμυήθη δοξολογίαν, διε καὶ οἱ Ἐπτά παῖδες ἐν Ἐφέσῳ ἀνέστησαν.

**Μαρκιανὸς** ἔτη σ' καὶ μῆνας ε'· δυ η βασιλὶς Πουλχερία προσήκατο ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου, ἥτις τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου ναὸν ἀνήγειρεν. Ἐπὶ τούτου καὶ η ἐν Χαλκηδόνι Δ' συνηθροίσθη Σύνοδος τῶν ΧΛ' θεοφόρων Πατέρων κατὰ Εὐτυχοῦς, Διοσκόρου καὶ Νεστορίου τῶν ματαίων. ἔξηρχον δὲ τούτων Λέων πάπας Ρώμης, Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ιουβενάλιος Ἱεροσολύμων, τῶν δηλωθέντων αἱρετικῶν ἐτεροούσιον ἡμῖν τὴν σάρκα τοῦ Κυρίου μυθολογούντων, καὶ μίαν φύσιν αὐτὸν ὑπάρχειν, ὡς ἐντεῦθεν τῇ θεότητι προσαρμόστεσθαι. Καὶ ἀντὶ Διοσκόρου, τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκοπος ἐχειροτονήθη Προτέριος, ἀνὴρ ὁρθοδοξότατος. Οὐαλεντινιανὸς ἀνεψιός Ὄνωρίου τῆς Παλαιᾶς ἔβασιλευε Ρώμης· δις ἐκδειητημένως βιώσκων ἀναιρεῖται ὑπὸ Μαξίμου τυράννου, δι Τελεστίου ἀποκτείνας τῆς Ρώμης κρατεῖ· καὶ μετ' αὐτὸν ἔτερος· εἰτα Ρωμύλος ὁ υἱὸς Ὁρέστου. Ἐνταῦθα παύεται ἡ Ρώμης βασιλεία, ἥτις ἀπὸ Ρωμύλου ἥρξατο, καὶ μετὰ αὐτὴν ἔτη ἐν Ρωμύλῳ πάλιν παύεται, κρατούντων ἐκεῖσε φηγῶν, μεγιστάνων, καὶ τοιούτων.

**ΙΚ' Αέραν** ὁ μέγας ἔτη η'. Εβασίλευσε δὲ σπουδῇ τοῦ πατρικίου Ασπαρος. Ἐπὶ τούτου καὶ η τιμὴς ἐσθῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν Νέαν Ρώμην ἐκομισθη ἐκ Παλαιστίνης καὶ ἀπετέθη ἐν Βλαχέρναις. Ἐκοσμεῖτο δὲ πολλαῖς ἀρεταῖς. Ἐπέλαμπε δ' ἐκείνῳ μάλιστα τὸ φιλόκτιστον. Μακέλης δὲ ἐπεκλήθη, διτι μάκελ λέγεται ἡ ρωμαϊστὶ ὁ σφαγεύς, διτι ἐφόνευσεν "Ασπαρος καὶ Λαρδασσούριον ἀρειανοὺς δόντας. Ἀνατολίου τελευτήσαντος

**ΙΘ' Γεννάδιος** χειροτονεῖται πατριάρχης ἔτη ιγ' καὶ μῆνας β'.

Κ' Ἀπόκτιος ὄρφανοτρόφος καὶ πρεσβύτερος, αἱρετικός, ἐτη ζ' μῆνας θ'.

ΚΑ' Φρανσίσος<sup>1</sup> πρεσβύτερος τῆς ἀγίας Θέκλης τῶν Συκῶν μῆνας γ' καὶ ἡμέρας ιζ'.

Λέων δὲ ἔγγονος τοῦ Μ. Λέοντος στεφθεὶς παρ' αὐτοῦ, ἐτη ιζ'. Οὗτος εἰς αἱρέσεις ἀπέκλινε καὶ ἀθεμίτους πράξεις, καὶ οὕτω βιούς, βιοίως ἀπερράγη τοῦ Ζήν, ἐν τῷ φω βληθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικός αὐτοῦ Ἀριάδνης, δόκησιν θανάτου παρασχών, εἴτα ἀνανήψας καὶ βιῶν καὶ μὴ τινος ἐπιστρεφομένου κακῶς ἐκεῖσε ἀπέθανε. Τούτῳ ἐπανέστη δὲ Βασιλέσκος, ἀσεβής διὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἐπὶ δύο τυρχννήσας ἐτη ἀνηρέθη. Ἐπὶ τούτου εὑρέθη Βαρνάβας τοῦ ἀποστόλου τὸ λείψανον ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ δένδρον κεράτικ φέρον; ἔγον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγέλιον ἰδιόγραφον αὐτοῦ.

ΚΒ' Εὐφήμιος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως ἐτη ι' καὶ μῆνας σ' καὶ ἔξεβληθη ὑπὸ Ἀναστάσιου βασιλέως.

Ἀναστάσιος ὁ Αββαρός λεγόμενος, διὰ ἀνομοίους εἶχε τὰς κόρας τῶν ὄφθαλμῶν· ἡ μὲν γὰρ ἦν μέλαινα, ἡ δὲ γλυκοτέρα, ἐτη ιζ', κερουνῷ βληθεὶς. Ἡν δὲ φιλότυμος καὶ τὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκησιν καλῶς μετερχόμενος, ἐκκόψας καὶ τὴν ἀθέμιτον εἰσφορὰν τοῦ δικαιοῦ ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ ζώων. Περὶ δὲ τὴν εἰς τὸ θεῖον δόξαν οὐκ ἀγαθὸς ἦν, ἀποκλίνος εἰς τὴν αἱρέσιν τῶν μίαν φύσιν δοξαζόντων ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ τὰς τῶν ὄφθαλμῶν ἐκκλησίας ἐκόκωσεν. Εἶδε δὲ καὶ ὅναρ δένδρον φοβερόν, τόμον κατέχοντα καὶ ἀπαλείφοντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐτη ιδ'. Οὗτος ἔκτισε τὸ μακρὸν λεγόμενον τεῖχος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης διῆκον μέχρι τῆς Σηλυβρίας. Τότε ἦνθει καὶ Πρόκλος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καὶ μηχανήμασιν.

ΚΖ' Ιουστίνος ὁ Θρᾷξ ἐτη θ'. Οὗτος πρότερον πέντης ἦν, βουκόλος τυγχάνων καὶ συφορβός· ὄρθιοδοξότατος δὲ διὰ τὸν ἀσεβῆ Σεβήρον ἐκδιωχθῆναι τοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας καὶ ἀναιρεθῆναι προσέταξεν· ἡ γνώντος ἐκεῖνος ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον καὶ ταύτην ἐτάραξεν, εἰςάγων τὸν περὶ φθιρτοῦ καὶ ἀφθάρτου λόγον. Τότε καὶ τὰ κατὰ τοῦ ἀγίου Ἀρέθαον ἐν Νεγρῷ τῇ πόλει συμβέβηκε.

ΚΓ' μετὰ Εὐφήμιου Μακεδόνεος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως καὶ σκευοφύλακός, ἐτη ι'.

ΚΔ' Ἰωάννης ὁ Καππαδοκίας πρεσβύτερος καὶ σύγκαλλος ἐτος ἐν μῆνας . . .

ΚΕ' Ἐπιφάνειος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ Ιουστίνιανοῦ ἐτη ισ' μῆνας ι', καὶ καθηγέθη ὑπὸ τῆς κατὰ Σεβήρου συνελθούσης Συνόδου.

ΚΖ' Μηνᾶς πρεσβύτερος καὶ ζενοδόχος τῶν Σαμψών, ἐτη ισ' καὶ μῆνας ι'.

ΚΖ' Εύτυχεος πρεσβύτερος καὶ μοναχὸς τοῦ ἐν Δρασσίᾳ μοναστηρίου ἐτη ια' καὶ μῆνα καὶ ἔξεβληθη ὑπὸ Ιουστίνιανοῦ τῷ λη' ἐτοι τῆς αὐτοῦ βασιλείας, διὰ τὸν τὸν ὑπ' αὐτοῦ γεγονότα ιδικτόν<sup>2</sup>, περὶ φθιρτοῦ καὶ ἀφθάρτου μὴ καταδέξασθαι.

Ἰουστενεανὸς περὶ τὰ τελευταῖα τῇ τῶν ἀφθαρτοδοκητῶν αἱρέσει ἀλώσιμος γεγονὼς, οἱ οὐ φθιρτὴν τὴν σάρκα προσλαβεῖν τὸν Κύριον, ἀλλ' ἀφθάρτον ἀμφὶ τῇ προσλήψει εἰναι αὐτὴν δογματίζουσιν, οὕτω δοξάζειν ἀπαντάς ἐπειθεν. Ἀντιλέγοντα δ' αὐτῷ τὸν πατριάρχην Εὐτύχιον εἰς Ἀμάσειαν ὑπερόριον ἐθετο. Καὶ μετ' αὐτὸν

ΚΗ' προεχειρίσθη Ἰωάννης πρεσβύτερος Ἀντιοχείας ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν ἐτη ια' καὶ μῆνας ιζ'. Ἐτελεύτησε δὲ οὕτω φρονῶν Ιουστίνιανός, βασιλεύσας ἐτη λη' καὶ μῆνας ιζ'. Ἡν δὲ ἀφειδής πρὸς χρημάτων ἔξαντλησιν, καὶ πρὸς συλλογὴν ἀφειδέστερος καὶ διὰ τοῦτο στάσεως τοῦ δήμου γενομένης ἀνηρέθησαν παρὰ Βελισσαρίου ὑπάρχου ἀνδρες ἐκ τοῦ δήμου ὡςὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, τῆς Μ. Ἐκκλησίας καυθείσης, ἡς δομήτωρ ἦν ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, ἐτέραν πολλῷ μείζω καὶ περιφανεστάτην ὁ βασιλεὺς Ιουστίνιανός ἥρεστο οἰκοδομεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ ιερόν ἐτοι, ινδικτιώνος ιε', μηνὶ Φεβρουαρίῳ. Τῇ δὲ ιε' τοῦ Μαΐου, τῆς ιδ' ινδικτιώνος, τοῦ ιωνδ' ἐτοι, ἐπὶ τῆς πατριάρχειας Ιωάννου τοῦ Καλέκα, κατέπεσεν ὁ περικαλλής καὶ ὑπερμεγέθης τῆς Ἀγίας Σοφίας ναός. Οὗτος καὶ τὸν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ μεγάλου ναοῦ μετὰ τῆς οἰκείας στήλης ἀνήγειρε κίονα, καὶ τὸν ἐν τῇ Πηγῇ τῆς Θεοτόκου ναόν, καὶ τῶν ἀγίων

<sup>1</sup> Παρ' ἄλλοις γράφεται: Φλαυίτας, Φραύίτας, Φρύίτας ή Φλαβιανός.

<sup>2</sup> Γρ. Ἐδίκτον, παρὰ τὸ Λατιν. Edictum, ὁ ἐστι Δόγμα, Διάταγμα.

Σεργίου καὶ Βάκχου, καὶ τὴν ἐν τῷ Σάγγαρ<sup>1</sup> ποταμῷ γέφυραν. Καὶ ἡ βασιλὶς Θεοδώρα τὸν τῶν χριστιανῶν Ἀποστόλων ναὸν ἐδομήσατο, διὰ πρώην δὲ Κωνστάντιος πολλῷ τούτου λειπόμενον ἀνήγειρεν· ὅτε καὶ ὁ Καισαρεὺς Προκόπιος συμπαρωμάρτει Βελισσαρίῳ πατρικίῳ ὅντι. Παρειλήφει δὲ Σύλκε<sup>2</sup>, καὶ Σαρδὼ, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων. Τότε καὶ ὁ ὄρθοδοξότατος πάπας Ῥώμης Ἀγαπητὸς καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον καὶ τῷ βασιλεῖ ἐντυχών, πρῶτον περὶ τῆς ὄρθης πίστεως διαλέγεται, καὶ τὴν εἰς τὸν θρόνον τῆς Νέας Ῥώμης τοῦ Ἀνθίμου ἀναγωγὴν ὑπ' αἰτίᾳν ἐπεποίητο, ὅτι τῆς Σεβήρου κακοδοξίας μετέχων ἦν. Ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ βασιλέως, ὃ ἀρχιερεὺς ἡδέως ἀν δέξασθαι τὴν σφαγὴν ἀντεπῆγε, καὶ μακάριος εἶναι ἔλεγεν εἴγε τοιούτου τέλους ἀξιωθεῖη. Ἡδέσθη οὖν ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ ὁ Ἀνθίμος τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινούπολεως ἐξεβέβλητο, ἕτος ἐν ἀπολαύσας αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἀργετρωσύνην εἶληφεν ἐπὶ αὐτοῦ πρῶτον Ἰωάννης, εἶτα Ἐπεφάνεος, τρίτον Μηνᾶς, τέταρτον Εὐτύχιος, καὶ πάλιν Ἰωάννης. Ἐπὶ τοῦ Εὐτυχίου συνήθροιστο καὶ ἡ Ε' Σύνοδος ἔτει τῆς Ἰουστινικοῦ τοῦ Μ. βασιλείας<sup>3</sup>, τῶν Ρ καὶ Ε' ἀγίων Πατέρων· ὃν ἐξῆρχε Βιγίλιος<sup>4</sup> πάπας Ῥώμης, καὶ ὁ εἰρημένος Εὐτύχιος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀπολλινάριος, Δόμνος Ἀντιοχείας, κατὰ Ωριγένους, καὶ Διδύμου, καὶ Εὐαγγρίου, καὶ [τῶν] ἀλλοκότων ἐκείνων δοξῶν. Ἐπὶ τούτου τὰ τῶν σηρῶν γήρατα, ἢ μεταξὺ δηλαδή, παρὰ Ῥωμαίοις γίγνεσθαι ἥρξατο, δύο μοναχῶν ἐκ Περσίδος τὸν γόνον καὶ τῆς μετακομισαντων. Ἀπὸ τῆς Δ' Συνόδου ἔως τῆς Ε' ἔτη ριβί<sup>5</sup>, ἕτος κόσμου, σμζ.

**Τεθέριος** ὁ ἀνεψιός Ἰουστινικοῦ ἔτη ιγ', εὔσεβης καὶ μεγαλόδωρος, καὶ εἰς ἀπανταχθεῖσιν διέξις νοσοροῦ δὲ τοῦ τεθερίας ἀνακληθέντος, καὶ δι' ἑκατοῦ μὴ οἵος τε ὅν τοὺς ἀδεικοῦντας ἐπισχεῖν, διὰ τοῦ ἐπάρχου τὴν τῆς πλεονεξίας νόσον ἔστησε.

**Τεθέριος** εἰςποιηθεὶς πρότερον Ἰουστίνῳ ἐβασίλευσεν ἔτη γ' καὶ μῆνας ι', καὶ ἡμέρας η'. Εὐτυχίου δὲ τῆς ἔξορίας ἀνακληθέντος, καὶ τέσσαρας ἐνικυτούς καὶ μῆνας σ' τὸ δεύτερον τὸν θρόνον τῆς Βυζαντίδος κασμήσαντος καὶ ἐκλελοιπότος,

**ΚΘ'** Χειροτονεῖται **Ιωάννης** ὁ Νηστευτής, διάκονος ὃν πρότερον τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνὴρ ἴερώτατος ἔτη ιγ' καὶ μῆνας ε'.

**Μαυρέκιος**, ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμήρος Τιθερίου, ἔτη κ', καὶ ἀνηρέθη ὑπὸ Φωκᾶ τοῦ τυράννου μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτου Χαγάνος χωρεῖ κατὰ τῆς Θράκης, δις καὶ τὰς ιβήχιλιαδας ἀνεῖλε τοῦ αἰχμαλωτισθέντος στρατοῦ παρ' αὐτοῦ. Διὸ καὶ τὴν ἀποστροφὴν εὑρε παρὰ Θεοῦ ὁ Μαυρέκιος, μὴ κατακεύσας ἡμισυ νομίσματος ὑπὲρ ἐκάστου καταθέσθαι, καὶ τῷ τυράννῳ παρεδόθη εἰς ἔκτισιν τῆς ὀμαρτίας, ὡς αὐτὸς ἥτησατο.

**Φωκᾶς** ὁ τύραννος ἔτη η' τῆς βασιλείας κατωρχήσατο, ἀνελὼν πᾶσαν τὴν συγγένειαν Μαυρίκιου, καὶ ἄλλους πολλοὺς ποιναῖς ὀπηγέστης κολάσσας, γυναικομανῆς τε ὅν καὶ μέθυσος, καὶ ωμός, καὶ κίμοχαρής. Μισηθεὶς οὖν παρὰ πάντων, κατεκάη τὸ δύστηνον αὐτοῦ σῶμα κατὰ τὸν Βοῦν, πρότερον τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν αἰδοίων κοπέντων, προστάξει Ἡράκλεου. Πατριάρχης

**Λ'. Κυριακὸς** ὁ καὶ Οίκονόμος, καὶ

**ΛΑ'** **Φωμᾶς** ὁ καὶ Σακελλάριος, οἱ ὄρθοδοξοι· δὲ μὲν ια', δὲ ἔτη γ' καὶ μῆνας ε'.

**ΛΒ'** **Σέργιος** ὁ καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἔτη κη' καὶ μῆνας ζ' καὶ ἡμέρας κα', τῆς τῶν μονοθελητῶν αἱρέσεως ὅν.

**ΛΓ'** **Πύρρος** ὁ μόρφων, ὁ καὶ πρεσβύτερος καὶ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, καὶ ἡγούμενος Χρυσοπόλεως ἔτη δ' μῆνας θ' καὶ ἡμέρας θ', καὶ παρηγήσατο, στάσεως αὐτῷ γενομένης καὶ ἐξωσθέντος.

**ΛΔ'** **Μαυλος** εἰςάγεται διάδοξος ἔτη δ' καὶ ἡμέρας κς'. Καὶ πάλιν Πύρρος τῆς ἔξορίας ἀνακληθεὶς ἀποκατέστη μῆνας . . .<sup>4</sup> καὶ ἡμέρας κγ'.

**Ἡράκλειος** ἐβασίλευσεν ἔτη λα', εἰς τὴν τῶν μονοθελητῶν ἐκκυλισθεὶς αἱρεσιν. Ἐπὶ τούτου Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς παραλαβὼν τὴν Περσίανην καὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπειρόν τι πλῆθος

<sup>1</sup> Γραπτ. Σαγγαρίῳ.

<sup>2</sup> Γρ. Ισ. Σικελίαν.

<sup>3</sup> Τὸ χειρ. Μιττίλιος.

<sup>4</sup> Τέσσαρας, κατὰ τὸν Ἰστορ. Κατίλογ. Ζαγχρίου Μιθῖ.

αιχμαλώτων χριστιανῶν (εἰς ἐννέα γάρ χιλιάδας συγκορυφοῦσθαι τὸν ἀριθμόν), ἀπεμπολεῖν εὐώνως λέγεται τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ παρ' αὐτῶν κτείνεσθαι. Τὸν δὲ πατριάρχην Ζαχαρίαν τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τὰ τίμια τοῦ σταυροῦ ξύλα οἱ Πέρσαι λαβόντες εἰς Περσίδα ἀπήγαγον. Ὡς αὐτῶς παρέλαθον Αἴγυπτον καὶ Λιβύην ἔως Αιθιοπίας ἥλθον καὶ ἔως Χαλκηδόνος, καὶ ταύτην παρέλαθον. Ο δὲ Ἡρακλειος ἐκστρατεύσας κατὰ Περσῶν μεγάλα πεποίηκεν ἀνδραγαθήματα, καὶ τὰ τίμια ξύλα ἔλαβε καὶ τοῖς οἰκείοις ἀποκατέστησε τόποις, καὶ ἡ αιχμαλωσία, καὶ ὁ πατριάρχης Ζαχαρίας ἀνεκλήθη, καὶ ὁ Χοσρόης ἀνηρέθη. Ἐπὶ τούτου γέγονεν δὲ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς Μωάμεθ ἐν ἔτει ,σρλ' ἀπὸ κτίσεως Κόσμου. Τότε καὶ ὁ Βόννος πατρίκιος ἦν. Ο βασιλεὺς οὖν εἰς τὸ Βυζάντιον ὑποστρέψας, καὶ εἰς τὴν τῶν μονοθελητῶν ἐκκυλισθεὶς αἵρεσιν τῇ ἀπάτῃ Σεργίου καὶ Πύρρου, καὶ δεινῇ περιπεσών ἀσθενείᾳ τῇ τοῦ αἰδοίου διὰ τὴν ἐκθεσμὸν μᾶξιν τῆς ἀδελφόπαιδος, τελευτᾷ.

**Κωνσταντζηνός** δὲ υἱὸς Ἡρακλείου ἔτος ἐν, καὶ φαριάκῳ ἀπώλετο. Ἡν δὲ περὶ τὴν πίστιν ὄφθος.

'**Ἡρακλωνᾶς**<sup>1</sup> νόθος υἱὸς Ἡρακλείου, σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ μῆνας δ'.

**Κώνστας** ἔγγονος Ἡρακλείου, υἱὸς δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἔτη ζ'. Καὶ οὗτος τὴν τῶν μονοθελητῶν ἐπρέσβευεν αἵρεσιν. Διὸ τὸν τε σοφώτατον καὶ θειότατον Μαξίμον καὶ ἀμφῷ τοὺς αὐτοῦ φοιτητὰς ἐκδόσασεν ἀπηνέστατα, καὶ Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ρώμης ὑπερορίᾳ κατέκρινεν, ἐν ἥ καὶ ἀπέθυνεν· ὃς σὺν τῷ ἀοιδίῳ πατρὶ Μαξίμῳ παραγενομένῳ εἰς Ρώμην, Σύνοδον ἀθροίσας ἀρχιερέων, ἀναθέματι τοὺς τὰ τῶν μονοθελητῶν φρονοῦντας ὑπέβαλε. Καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς τῶν ὄρθιοδόξων ὁ Κώνστας ἐκόλασε, μὴ θελήσαντας ὑποκύψαι τῷ ἐαυτοῦ θελήματι. Ἐπὶ τούτου Μαυΐας<sup>2</sup> δὲ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τὴν Ρόδον παραλαβών, τὸν κολοσσὸν μετὰ ατξ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ιδρύσεως καθεῖλεν, οὐ τὸν χαλκὸν Ἰουδαῖος πριάμενος ἔμπορος, ἐννεακοσίαις καμήλοις λέγεται τοῦτον μετενεγκεῖν, Μετὰ Πύρρον

ΔΕ' γέγονε πατριάρχης **Πλέτρος** ὄρθιοδόξος, δὲ καὶ πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἔτη 6' καὶ μῆνας ζ'. Μεθ' δν

ΔΩ' προέστη τῶν ὄρθιοδόξων **Θωμᾶς** ὁ ἀγιώτατος, ἔτη 6' μῆνας ζ', δὲ καὶ Διάκονος καὶ Χαρτοφύλαξ, δς

ΔΖ' **Ιωάννην** ἔσχε διάδοχον, τὸν καὶ Πρεσβύτερον καὶ Σκευοφύλακα, ἔτη ε' καὶ μῆνας θ'. Οὗτος δὲ Κώνστας ἀπελθὼν εἰς Σικελίαν καὶ ἐπιβουλευθεὶς ἀπέθανεν.

Ο δὲ **Κωνσταντζηνός** δὲ υἱὸς αὐτοῦ, δὲ ἐπικληθεὶς **Ιωαγωνάτος** (ἀποδημήσας γάρ εἰς Σικελίαν ἐκδικήσων τὸν φόνον τοῦ πατρός, λειοπώγων ὅν, καθειμένον ἔχων τὸν πώγωνα ἐπανῆκεν), ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ'. Οὗτος Γερμανὸν τὸν ὄστερον πατριάρχην γεγονότα, ἥδη παρηθηκότας ἐκτομίαν ἐποίησεν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ Γερμανοῦ Ἰουστινιανὸν πατρίκιον, ὃς τῷ φόνῳ συνεργήσαντα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κώνσταντος. Μετὰ δὲ Ἰωάννην

ΔΗ' γίνεται πατριάρχης **Κωνσταντζηνός**, δὲ καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, ἔτος ἐν καὶ μῆνας ια'. Μεθ' δν

ΔΘ' **Θεόδωρος** ὄρθιοδόξος, δὲ καὶ Σύγκελλος καὶ Σκευοφύλαξ, ἔτη 6' καὶ μῆνας γ'. Μετ' αὐτὸν δὲ

ΔΜ' **Γεώργιος** Σύγκελλος καὶ Σκευοφύλαξ ἔτη 6' μῆνας γ' καὶ πάλιν ἀποκατέστη δὲ Θεόδωρος ἔτος ἐν μῆνας ι'.

ΔΑ' **Μαυΐος** δὲ ἀπὸ λαϊκῶν, Ἀσηκρῆτις, ἔτη σ' μῆνας η'. Ορθόδοξος δὲ διὰ τὸ βασιλεὺς Κώνσταντίνος ἐσπούδασεν ἐνῶσαι τὰς ἐκκλησίας. Διὸ καὶ Σύνοδον οἰκουμενικὴν ἀθροισθῆναι κελεύει ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει ιγ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας· ἡς ἡγοῦντο Ἀγάθων πάπας Ρώμης διὰ τοποτηρητῶν, Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεοφάνης Ἀντιοχείας. Αλεξανδρεῖας οὐκ ἦν οὐδὲ Ιεροσολύμων, διτι ύπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς καὶ πόλεις αὐτοῖς ἐτύγχανον. Ἐκτη δὲ οὖσα ἡ Σύνοδος αὐτη ἐκύρωσε δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ λέγεσθαι καὶ πιστεύεσθαι, ἀναθεματισθέντων Θεοδώρου τῆς Φαραν ἐπισκόπου, Όνωρίου Ρώμης, Κύρου Ἀλεξανδρεῖας, Σεργίου, Πύρ-

<sup>1</sup> Γρ. Ἡρακλεωνᾶς.

<sup>2</sup> Γρ. Μπαθίας.

ρού, Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως. 'Ησαν δὲ οἱ τῆς Συνόδου ἀρχιερεῖς ΣΠΘ'. 'Απὸ τῆς Ε' Συνόδου, ἔως τῆς Ζ', ἐτη ρχθ'.

**Τουστεανός** ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου ἐτη ιε' καὶ ῥινοτομήσαντες αὐτὸν εἰς Χερσῶνας ἔξωρισαν, συνεργοῦντος καὶ Καλλινίκου τοῦ πατριάρχου.

**Λεόντιος** ἐτη γ'.

**Τεθέριος** ὁ καὶ **Αψέμαρος**<sup>1</sup> ἐτη Ζ', καὶ ἀνηρέθη παρὰ Ιουστινιανοῦ τοῦ Ρινότρυπτοῦ τὸ δεύτερον βασιλεύσαντος. 'Ο δὲ

ΜΒ' πατριάρχης **Ικαλλένεκος** ἐτη ια', καὶ ἐπηρώθη τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ εἰς Ρώμην ἔξόριστος γέγονεν. 'Αντ' αὐτοῦ

ΜΓ' **Ικυρος** ὁ ἐκ τῆς Ἀμαστριδος ἀποκατέστη ἐτη σ'. Οὗτος οὖν ὁ Ιουστινιανὸς Ρινότρυπτος ὃν ἔβασιλευσε τὸ δεύτερον ἐτη σ', καὶ ἀπετρήθη τὴν κεφαλήν. Πολὺ δὲ πλῆθος ἔχει ταῦθι μοναστηκοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ τότε ἔφθαιρε.

**Φιλεππεικός** ἐτη β', καὶ ἐκτυφλοῦται. Οὗτος εἰς ὄνατροπὴν τῆς Ζ' Συνόδου ὀπλίσατο καὶ ταύτην ἤκυρωσεν, διογκώντας τὸ κατ' αὐτόν ἦν γὰρ τῆς τῶν μονοθελητῶν αἵρεσεως, καὶ Κῦρον ἔξωσας τὸν πατριάρχην

ΜΔ' **Ιωάννην** διμόδοξον αὐτῷ προεβάλετο· ὅστις ἐπατριάρχευσεν ἐτη γ'.

**Αρτέμιος** ὁ καὶ **Αναστάσιος** ἐτος ἐν μῆνας γ', καὶ μοναχικὸν μεταμφιεσάμενος σχῆμα ἐν Θεσσαλονίκῃ περιωρίσθη, καὶ ὑστερον ἀνηρέθη παρὰ Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου. Οὗτος λόγοις ἦν παντοῖς ὀφιληκός, καὶ τὸν πατριάρχην Ιωάννην τοῦ θρόνου καταβιβάσας μετατίθησεν ἐκ Κυζίκου ἐπὶ τὴν οἰράν καθέδραν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων

ΜΕ' **Γερμανὸν** τὸν ἀφαιρεθέντα τῶν παιδογόνων μορίων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.

**Θεοδόσιος** ὁ **Ατραμυτηνός** ἐτη β', κληρικὸς ἀποκαρεῖς. 'Ηθους δὲ ἦν χρηστοῦ καὶ βίου σεμνοῦ, ἀπράγμων δὲ καὶ πρὸς πραγμάτων διοίκησιν ἀποπεφυκώς.

**Λέων** ὁ καὶ **Ικόνων**, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας, εἰκονομάχος (ῷ Θεοῦ κριμάτων ἀβυσσος ἀκατάληπτος!) ἐτη ἔβασιλευσεν κδ', καὶ δυσεντερίαν νοσήσας ἀθλίως τὴν ψυχὴν ἔξηρεύξατο. Οὗτος τὸν ἀοιδῶμον πατριάρχην Γερμανόν, τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐλέγχοντα τῆς Ἐκκλησίας ἔξωθησε καὶ προχειρίζεται

ΠΖ' τὸν ἀσυτῷ διμόδρον **Αναστάσιον** πατριάρχευσαντα τὴν κδ'. Τῷ δὲ ιε' ἔτει τῆς αὐτοῦ τυρχνιδος ἥρξατο τοῦ θεομάχειν, κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων χωρήσας καὶ πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσατο. Γρηγόριος δὲ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης τὸν θρόνον ιθύνων Σύνοδον ἀθροίσας ἀναθέματι καθηπένθαλε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἔκεινῳ διμόδρονας, καὶ ἀποστάτες τῆς ἔκεινων κοινωνίας τοῖς Φράγγοις ἐσπείσατο.

**Κωνσταντένος** ὁ **Κοπρώνυμος**, ὁ ώμότερος σκύμνος τοῦ πατρὸς Λέοντος, ἐτη λδ'. Τοῦτον κόπρον ἐκκρίνοι λέγεται τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ καταδυόμενον, κάντεῦθεν ἐπονομασθῆναι **Κοπρώνυμον**, καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Γερμανὸν εἰπεῖν ὅτι σημεῖον τοῦτο ἔστι τοῦ τὰ ἀγια μέλλειν μιᾶναι τὸ παιδίον τοῦτο· ὃς ὑπερβαλέσθαι τὸν πατέρα πολλῷ τῷ μέσῳ πρὸς κακίαν ἐφίλονεικησεν, οὐ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων λυττήσας μόνον, ἀλλὰ καὶ γοντείαις, καὶ ἀρρητοποιίαις, καὶ ὅλως οὐδενὸς κακοῦ ἀπεχόμενος, καὶ ποικίλος ὃν τὴν κακίαν καὶ μονοειδῆς οὐ γάρ χριστιανός, οὐχ "Ἐλλην, οὐκ Ἰουδαῖος ἐτύγχανεν ὃν, ἀλλ' ἀσεβείας τις κυκεών. Οὗτος Σύνοδον ἀθροίσας ἀναθέματι καθηπένθαλε τὸν ἀοιδῶμον Γερμανόν καὶ ἐτέρους πατριάρχας, καὶ τὸν μέγαν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ τὸν Δαμασκηνὸν Ιωάννην. Οὗτος πολλάκις τὸν θεομάχον ἥλεγχε τοῦτον καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα δι' ἐπιστολῶν, ὅτε καὶ ὁ μέγας ἐν ἀσκηταῖς ἀνήρητο Στέφανος. 'Εκβαλὼν δὲ ἀτίμως τὸν παρ' αὐτοῦ προβληθέντα

ΜΖ' **Κωνσταντένον**, τὸν καὶ Συλαίου ἐπίσκοπον, πατριάρχευσαντα τὴν β', καὶ [τὴν] κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτεμών

ΜΗ' ἑκομίσιν τινὰ **Νεκρήταν** προεχειρίσκο, ἐγκρατῆ τοῦ θρόνου γενόμενον ἐτη ιγ' καὶ μῆνας δ'. Πολλὰς δὲ χιλιάδας τῶν ὄρθιοδόξων δικασθόδοξος τύραννος ἀνεῖλε, καὶ μάλιστα μοναστῶν.

Ε.Π.Δ. Κ.Τ.Π.  
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

<sup>1</sup> Τὸ χειρ. Ἀψέμαρος.

**Λέων** ὁ υἱὸς τοῦ Κοπρωνύμου, ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας τῆς α' γυναικὸς (τρεῖς γὰρ ἦγάγετο), ἔτη ε'. Μετὰ δὲ τὸν εὐνοῦχον Νικήταν

ΜΘ' χειροτονεῖται **Παῦλος** ὁ Κύπριος ἔτη ε' μῆνας σ', ὥρθόδοξος ὅν, εἰ καὶ διὰ τὴν τοῦ κρατοῦντος μανίαν τῇ διεσεβείᾳ συνέθετο.

**Εἰρήνη** ἡ γυνὴ Λέοντος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **Κωνσταντῖνος** δεκαέτης ὅν ἔτη ι'. Αὕτη τὸν υἱὸν αὐτῆς καθειλοῦσα τῆς βασιλείας ἔξετύφλωσεν, ἀρχειν μόνη ἐφιεμένη. Μετὰ Παῦλου

N' **Ταράσσος** ὁ ἀσίδημος προχειρίζεται πατριάρχης, 'Ασηκρῆτις ὅν, ἔτη καὶ ἡμέρας β'. Οὗτος τὴν ἐν Νικαίᾳ Ζ' Σύνοδον οἰκουμενικὴν θίμοις, νεύσει τῆς βασιλίδος, τῷ η' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς, TN' συνελθόντων Πατέρων καὶ μοναχῶν οὐκ ὀλίγων καὶ ἐκυρώθη τὰς σεπτὰς εἰκόνας προσκυνεῖσθαι καὶ σέβεσθαι, καὶ τῷ ἀνθεμάτῃ παρεδόθησαν οἱ μὴ οὔτω φρονοῦντες. 'Απὸ τῆς Ζ' ἕως τῆς Ζ' Συνόδου ἔτη ρχ', ἐτος καστού σοῆς'. Μετὰ τὸν πάπαν Ρώμης 'Αδριανὸν Λέων κεχειροτόνηται, διὰ τὸν Κάρολον ταῖνιώσας βασιλέας Ρωμαίων ὠνόμασεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τῇ Ἰταλίᾳ ἐπῆλθον οἱ Φράγγοι, ἐκ τοῦ ἔθνους ὃντες τῶν Γερμανῶν, καὶ ἤσαν τότε ἐν τῇ Ρώμῃ πολέμιοι. 'Ἐπὶ δὲ τοῦ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου διὰ τότε πάπας Γρηγόριος, διὰ τὴν ἐκείνου κακοδοξίαν ἀποστὰς τοῦ ὑπεικεν τῷ ἀσεβεῖ βασιλεῖ καὶ δασμοφορεῖν καὶ τοῦ κοινωνεῖν τοῖς ἀσεβέσι προστάταις της Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἐσπείσατο τοῖς Φράγγοις. 'Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης ὁ πάπας Λέων καὶ εἰς τὴν Ρώμην αὐτοὺς εἰσεδέξατο, καὶ οὕτω τῆς Ἰταλίας πάσης καὶ τῆς Ρώμης αὐτῆς ἐκυρίευσεν. Η δὲ βασιλίς Εἰρήνη εἰς Λέσβον ὑπερόριος γενομένη καὶ τῇ λύπῃ καταποθεῖσα τὴν ζωὴν ἔξεμέτρησε.

**Νικηφόρος** ὁ τοῦ **Γενικοῦ** κάκιστος γεγονὼς ὑπὸ βαρβάρων ἀνηρέθη καὶ ἀνεσταυρώθη· τῆς [δὲ] χεφαλῆς αὐτοῦ τὸ ὄστον ὡς κύλικι ὁ βάρβαρος Κροῦμος τούτῳ ἐκέχρητο. 'Εβασίλευσε δὲ ἔτη ἐννέα. Ἡν δὲ κομιδῇ φιλοχρήματος, ἀπληστότατος τε καὶ ἀπιστότατος, καὶ πάσης κακίας, ὡς εἰπεῖν, καταγώγιον. Μετὰ τὸν Ταράσσον

ΝΔ' **Νικηφόρος** ὁ ἀσίδημος πατριάρχης κεχειροτόνηται, 'Ασηκρῆτις τυγχάνων, ἔτη θ'. 'Εστασίασαν δὲ Πλάτων καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Στουδίου μονῆς ἡγούμενος, ὅτι ἐκ λαϊκῶν εἰς ἐπισκοπὴν προκεχειρίστο· εἰσὶ δ' οἱ λέγουσι σκηψῖν εἶναι, τὸ δ' ἀληθὲς φιλαρχίαν ἡβούλοντο γὰρ ἐγκρατεῖς γενέσθαι τῆς Ἐκκλησίας.

**Σταυράκης** ὁ υἱὸς τοῦ Νικηφόρου μῆνας β', καὶ ἀπεκάρη κατὰ μοναχούς.

**Μεγαήλ** ὁ **Ραγκαβέν**, ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη δ' καὶ μῆνας θ', μοναχὸς γεγονὼς ἐν ὑπερορίᾳ. Ἡν δὲ τὴν γνώμην ἐλευθέριος καὶ τὸν τρόπον χρηστός, καὶ τὴν πίστιν ὄρθος, περὶ δὲ πραγμάτων οἰκονομίαν νωθῆς. Εύρων δὲ καθειργμένους τοὺς τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου ἡγούμενεύσαντας Πλάτωνα καὶ Θεόδωρον, καὶ τὸν τούτου δμαίμονα Ἰωσήφ, τὸν τῆς Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπον, ὡς μὴ κοινωνοῦντα τῷ πατριάρχῃ, ἦνωσε τούτους τῇ Ἐκκλησίᾳ.

**Λέων** ὁ **Αρμένεος** ἐβασίλευσεν ὡμῶς τε καὶ ἀπανθρώπως ἔτη ζ' μῆνας ε'. 'Απατηθεὶς γὰρ παρὰ τινῶν φευδόμοναχῶν, τοὺς μὴ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ὑποκύπτοντας διασπαράσσειν καὶ φυλακίζειν ἤπειγετο· καὶ τὸν θεῖον Νικηφόρον ὑπερορίσας, ἐλέγχοντας τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν

NB' τὸν διμόφρονα ἔκαυτῷ **Θεόδοτον** τὸν καὶ **Κασσιτερᾶν**<sup>1</sup> προχειρίζεται πατριάρχην, ἐγκρατῆ γεγονότα τοῦ θρόνου ἔτη ιε' (ῷ κριμάτων ἀρρήτων τῆς θείας προνοίας!) μετὰ τίνα τίς; Τότε καὶ ἡ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ διμολογητοῦ Θεοφάνους προαγόρευσις<sup>2</sup> γέγονε, πόρρω διεστηκότων τοῖς σώμασιν· ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Προικόνησον ἀπαγόμενος ὑπερόριος, ἐκ τῆς υηὸς προεκύνει τῷ Θεοφάνει· ὁ δὲ κηροῦς ἄψις ἐν τῇ μονῇ τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ, τοῦτον πρόεπειπε.

**Μεγαήλ** ὁ **Τραυλὸς** ὁ ἐξ Ἀμορίου, ἔτη η' καὶ μῆνας θ'. Ἡν δὲ οὕτος οὐ μόνον εἰκονομάχος, ἀλλὰ καὶ πολυσπερμίχ αἱρέσεων ἔζηλος δὲ ἐν διπάσι τὸν Κοπρώνυμον, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις προσέκειτο. Οὗτος καὶ τὸν Εὐθύμιον τὸν τῆς Σάρδεων ἀρχιερατεύσαντα μαρτυρικῷ τελειοῖ θανάτῳ. Μετὰ τὸν Θεόδοτον

<sup>1</sup> Τὸ χειρ. Στερεᾶ.

<sup>2</sup> Γρ. προσαγόρευσις.

ΝΓ' **Ἐκκλησίας** Συλαίου περὶ τὴν πίστιν διεστραμένος, καὶ οὗτος τοῦ θρόνου ἐπέβη τῆς Ἐκκλησίας ἔτη ι<sup>β</sup>.

**Θεόφελος** ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ, ἔτη ι<sup>β</sup> καὶ μῆνας γ'. Ἡν δὲ τοῖς εὐσεβοῦσι λίαν βαρύς. Οὗτος καὶ τοὺς αὐταδέλφους καὶ ὄμολογητὰς Θεοφάνην καὶ Θεόδωρον αἰκισάμενος κατέστιξε τὰ πρόσωπα αὐτῶν· τὸν δὲ ιερώτατον Μεθόδιον, δεὶς ὑστερον καὶ τὸν πατριαρχικὸν ἐκόσμησε θρόνον, μὴ πειθόμενον συνθέσθαι τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ, μετὰ πολλὰς αἰχιας καὶ τὴν τῶν σιαγόνων αὐτοῦ σύνθλασιν καὶ τῶν ὄδόντων ἐκρίζωσιν, εἰς τὴν Πάνορμον νῆσον ὃ δυσσεβής ὑπερορίζει, καὶ ἐντὸς καθείργνυσι μνήματος μετὰ δύω ληστῶν· ὡν ὃ τοῦ ἐνὸς θάνατος ὅσην τῷ ἀγίῳ ἐπήνεγκε βίᾳν καὶ ἀηδίαν, οὐκ ἐν τις λόγος ίκανῶς διεγράψετο· Κ' γάρ ἔτος ἐν τῷ τάφῳ διήνυσε. Δικαιοσύνην δὲ μετιὼν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἀδικοῦσιν ἦν ἐπαγχθής. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἦν ἡ Κασσίας ἡ λογιωτάτη, καὶ ἀσκητικῶς ὑστερον βιώσασα, τῆς τοῦ βασιλέως συναφείας ἀποτυχοῦσα. Οὗτος καὶ τὸ πλοῖον τῆς αὐγούστης κατέκαυσε, καὶ τὸν αὐτῆς σύγγονον ἀδικοῦντα γυμνώσας σφοδρῶς ἔτυψεν. Ἡ τούτου δὲ πενθερὴ Φλωρίνα καὶ πατρικία, περὶ τὰς θείας εἰκόνας εὐσεβῶς διακειμένη τὴν τῶν Γαστρίων μονὴν ἐδείματο. Ἡν δὲ καὶ περὶ τὰς ἀφροδίσιας ἐγκρατής, ἐφιλοτιμεῖτο καὶ μελωδεῖν· λέγεται γάρ, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, ἔκεινου εἶναι καὶ τός «Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί<sup>1</sup>». Μετὰ τὸν Ἀντώνιον

ΝΔ ὁ ἔαυτὸν ἐπιβούλευσας **Ἰωάννης** ὁ Ἰαννῆς προχειρίζεται πατριάρχης ἔτη ι<sup>γ</sup>, περὶ γοντείας διν ἐντριβής.

**Μιχαὴλ** υἱὸς Θεοφίλου σὺν τῇ μητρὶ μὲν εὐλαβεστάτῃ Θεοδώρᾳ ἐβασίλευσεν ἔτη ι<sup>δ</sup>, μόνος δὲ ἦρξεν τα. Ἡν δὲ ἵππηλασίαις καὶ συμποσίοις σχολάζων τὸν ὄλον βίον, καὶ συνεχῶς μεθυσκόμενος, καὶ τῶν φρενῶν ἔξιστάμενος, ἃς οὐδὲ νήφων ἔρρωτο, μίμοις καὶ κόλαξι τὸν τῆς βασιλείας πλοῦτον καταπρόεμνος. Οὗτος καὶ τὴν χρυσῆν πλάτανον ἔχώνευσεν· ἀπέκειρε καὶ τὴν μητέρας αὐτοῦ ἀκουσταν, καὶ τὰς ἀδελφάς, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Καριακοῦ περιώρισε, καὶ ὅσα προσῆν αὐταῖς ἀφαιρεῖται. Τούτοις ἡ μήτηρ Θεοδώρα πληγεῖσα τὴν ψυχὴν μεταχωρεῖ πρὸς τὰς ἔκειθεν μονάς. Αὕτη τὸν γόνιτον Ἰαννῆν καθελοῦσα τοῦ θρόνου,

ΝΕ' τὸν ιερὸν ἀντειςάγει **Μεθόδιον** τὸν Ὁμολογητήν, πατριαρχεύσκοντα ἔτη ι<sup>δ</sup> καὶ μῆνας γ'. Καὶ ἡ τῶν θείων ἐκτυπωμάτων δι' αὐτῆς γέγονεν ἀναστήλωσις. Τῇ δὲ ταύτης ἀξιώσει, τοῦ πατριάρχου καὶ ἄλλων ἀρχιερέων τοῦ Θεοῦ δεηθέντων, σωτηρίας τυχεῖν, λέγεται, τὸν βασιλέα καὶ ἔνυνέτην αὐτῆς Θεόφιλον. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς καὶ οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν μετετέθησαν θρησκείαν. Τότε καὶ ὁ φιλόσοφος Λέων ἐγνωρίζετο, οὐ κλέος ἐπὶ σοφίᾳ πολύ· δε ἀρχιερεὺς χειροτονηθεὶς Θεσσαλονίκης, ὑστερον καθηρέθη, δτι μὴ τῷτον ταῖς εἰκόσι καὶ αὐτὸς ἀπένειμε. Μετὰ τὸν ιερὸν Μεθόδιον

ΝΖ' ὁ μοναχὸς **Ὕγνατεος** τῆς Ἐκκλησίας ἔτη ι<sup>γ</sup> μῆνας ε' πρόεστη, ὃς υἱὸς ἦν τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Ραγγαβέ, παρὸ δὲ τοῦ Λέοντος ἐκτομίας γενόμενος ἐκείρετο τὴν τρίχα, καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀσκητικοῖς ἴδρωσι τὸ σαρκίον ἐδάμασεν. Οὗτος τὸν Καίσαρα Βάρδαν, τὴν γαμετὴν ἀναιτίως ἀποπεμψάμενον, καὶ συμφειρόμενον τῇ ἔαυτοῦ νύμφῃ, τῶν ιερῶν ἐπιβῆναι περιβόλων ἐκώλυεν· δὲ διὰ τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας μεθίστησι, καὶ πολλὰ κακώσας τέλος ἐγκλείει τάφῳ· εἰτ' ἔξενεγκών ἐκεῖθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπερορίζει, καὶ

ΝΖ' πατριάρχην τὸν **Φώτεον** προχειρίζεται, ἀνδρας τῶν ἐπισήμων, Πρωτοαστηρίτην τότε τυγχάνοντα, καὶ ἐν λόγοις ὀνομαστότατὸν παρεδυνάστευε γάρ ὁ Βάρδας τῷ βασιλεῖ, θεῖος ὡν πρὸς μητρὸς αὐτῷ, καὶ ἐκαστα ώς ἐβούλετο διετίθετο, τοῦ βασιλέως μόνοις τοῖς θεότροις σχολάζοντος. Διὰ ταῦτα καὶ ἀνηρέθη ὁ βασιλεὺς ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, ὃς ἐβασίλευσε σὺν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἔν, μόνος δὲ ι<sup>θ</sup>. Οὗτος ταῖς τοῦ Σανταβαρηνοῦ διαβολαῖς, ὃς καὶ τῆς μητροπόλεως Εὐχαῖτων ἐχρημάτισε πρόεδρος, κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐξώπλιστο Λέοντος, καὶ τοῦτον ἐγκλείει, καὶ τὸ τοῦ κράτους ἀφαιρεῖται παράσημα· ταῖς δὲ τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς συγκλήτου δεήσεσι τῷ υἱῷ ἐσπείσατο, καὶ τὴν τιμὴν ἀπέδωκε τὴν βασιλικήν. Οὗτος τῷ ἔθνει τῶν Ρωσῶν σπεισάμενος, εἰς ἐπίγνωσιν ἐλθεῖν τοῦ καθ' ἡμᾶς μυστηρίου πεποίηκε. Τῷ δὲ ἀρχιεπιστρατήγῳ Μιχαὴλ ναοὺς ἐδείματο ἐκ καινῆς, καὶ ἐν

<sup>1</sup> Τὸ γ' τῶν Αἴνων τῆς κυριακῆς τῶν Βαΐων.

αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀνακτόροις τὸ πολυτελές καὶ πολυδόπικον τέμενος, δὲ καὶ Νέαρ οὕτως ὄνομασε. Ταῦτα δὲ ἐποίει, ἔξιλασκόμενος τὸν Θεόν διὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Μιχαήλ. Κωλυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου τῆς ἀναιρέσκου μετασχεῖν θυσίας, ἀγδροφόνον ἀποκαλοῦντος αὐτόν, ὡργίσθη καὶ τὸν Φώτιον τῆς Ἑκκλησίας ἔξήλασε, καὶ ἀνάγει πάλιν τὸν θεῖον Ἰγνάτιον καὶ μετὰ τὴν ἑκείνου τελευτὴν, πάλιν ἀνάγει τὸν Φώτιον.

**Πλέων ὁ σοφὸς** υἱὸς Βασιλείου ἔτη κε', μῆνας γ'. Ἡν δὲ ἔραστὴς παιδείας παντοδαπῆς, καὶ αὐτῆς δὴ τῆς ἀπορρήτου, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων ἐσγολακώς κινήσεις, καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀποτελεσματικὴν ἐπιστήμην μετήρχετο. Τὸν δὲ Σανταθρηνὸν εἰς Ἀθήνας ὑπερορίσας ἔξετύφλωσεν· ὑστερον δὲ αὐτὸν ἐπανήγαγε καὶ προνοίας ἔξιώσε. Τὸν δὲ πατριάρχην Φωτίου τῆς Ἑκκλησίας ἔξωθει, πατριαρχεύσαντα μὲν τὸ πρότερον ἔτη 0', τὸ δεύτερον δὲ ἔτη η' ἀντ' ἑκείνου δὲ

ΝΗ' **Στέφανον** τὸν οἰκεῖον δραίμονα προχειρίζεται, καὶ ὅτι μὴ ἦν Ἡρακλείας, ὑπὸ τοῦ πρωτοθρόνου κεχειροτόνηται, ἔτη γ'. Οὔτος ὁ Λέων ἐδείματο τὸν ναὸν τὸν ἐπ' ὄνόματι τοῦ Δικαίου Λαζάρου, εἰς ὃν καὶ τὸ ιερὸν ἔκεινου σῶμα ἀπεθησαύρισεν, ἐκ τῆς Κύπρου μετενεγκών· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας. Τότε ἦν καὶ ὁ μοναχὸς Μάρκος, ὁ τὸ τετραώδιον τοῦ Μ. Σαββάτου ἀναπληρώσας. Μετὰ τὸν Στέφανον

ΝΘ' πατριάρχης γίνεται **"Ἀντώνιος"** ἔτη δ'. Μετ' ἑκείνον δὲ

Ξ' **Νικόλαος**, ἔτη ια'. ὃς καὶ τὸν βασιλέα ἀφώρισε διὰ τὸν δ' γάμον, ὃν καὶ ἐδεῖτο ὁ βασιλεὺς δεχθῆναι. Ως δ' ἑκείνος ἦν ἀδυσώπητος, τῆς Ἑκκλησίας ἐκβάλλεται, καὶ προεχειρίζει

ΞΔ' πατριάρχης ὁ Σύγκελλος **Εὐθύμιος**, ἀνὴρ ιερός, ἔτη γ'. ὃς καὶ τὸν βασιλέα βουλόμενον νόμῳ θεσπίσαι, σύγεσθαι κατ' αὐτόν, τὸν βουλόμενον γυναῖκας δύω, καὶ τρεῖς, ἀχρι ταττάρων, πασῃ σπουδῇ διεκώλυσεν. Ἰμέριος δὲ ἦν Λογοθέτης τοῦ δρόμου.

**"Αλέξανδρος** ὁ ἀδελφὸς Λέοντος ἔτος ἐν καὶ μῆνα τὴν βασιλείου διεπέττεισεν ἀρχὴν· οὐδὲν γάρ ἐουκὸς εἰργάσατο βασιλεῖ, ἀλλὰ τρυφαῖς καὶ θήραις, μέθαις τε καὶ κώμοις καὶ ἀσελγείαις ἔξεδωκεν ἑαυτόν. Υἱὸίς τοι δὲ καὶ ὑπερόριον ποιήσας τὸν πατριάρχην Εὐθύμιον, τὸν Νικόλαον ἀνήγαγε τὸ δεύτερον, πατριαρχεύσαντα ἔτη ιγ'. Οὔτος ὁ βασιλεὺς συμποσίοις καὶ μέθαις προστετηκώς, ἀριστήσας μετὰ λουτρὸν καὶ κοίλη χρησάμενος γαστρί, καὶ σφαιρίσαι θελήσας ῥῆξιν ὑπέστη.

**Κωνσταντῖνος** ὁ υἱὸς Λέοντος συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ καὶ **"Αλεξάνδρῳ** τῷ θείῳ καὶ τῇ μητρὶ, ἔτη ιγ' καὶ τῷ Λακαπηνῷ<sup>2</sup> **"Ρωμανῷ** τὴν βασιλείαν ἀρπάσαντε, ἔτη κε'<sup>1</sup> μοναρχήσας δὲ τελευτῶν, ἔτη ιε'. Μετὰ τὸν πατριάρχην Νικόλαον

ΞΒ' **Στέφανος** μητροπολίτης Αμασείας, εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετήνεκτο ἔτη ιε'. Μετὰ τοῦτον

ΞΓ' **Τρύφων** ἔτη δ' καὶ τούτου ἐκβληθέντος

ΞΔ' ὁ τοῦ βασιλέως Ρωμανοῦ υἱὸς **Θεοφόρλακτος**, ἐκκαιδεκα ὃν ἔτῶν τοῦ θρόνου ἀθέσμως ἐπέβη, ἔτη κγ'. Μετὰ δὲ τοῦτον

ΞΕ' **Πολύνευκτος**, ἔκτομίας; καὶ λόγω διαπρέπων καὶ ἀρετῆ, ἔτη ιδ'. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων καὶ τὸ ἀγιον Μανδήλιον, φέρον τὸ ἔκτύπωμα τὸ ἀχειροποίητον τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὴν προκαθεζομένην τῶν πόλεων ἐκουμίσθη· ἀλλὰ καὶ ἡ τιμία χεὶρ τοῦ Προδρόμου ἐξ Ἀντιοχείας. Ἡν δὲ ὁ Κωνσταντίνος τὰ πρὸς Θεόν εὐσεβής καὶ λόγοις προσκείμενος, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ περὶ δὲ τὴν τῆς βασιλείας διοίκησιν διέκειτο μαλθακώτερον, οἷνω δὲ τοῦ αὐτάρκους ἐκέχρητο πλείονι. Ο δὲ Ρωμανός, παρόντος καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, τοῦ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, ἀνηγόρευσεν ἑαυτὸν βασιλέα· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ. Τοῦτον δὲ υἱὸς αὐτοῦ Στέφανος καθειλὼν τῆς βασιλείας, ἔξωρισεν· εἶτα Κωνσταντίνος ὑπερισχύσας τοὺς υἱοὺς ἑκείνου καθεῖλε.

**"Ρωμανὸς** ὁ νέος ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου ἔτη γ' μῆνας δ', τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἐκδους ἔστη τὸν ἐκδεδιητημένην διῆγε ζωὴν.

<sup>1</sup> Τὸ χειρόγρ. **"Ἄγιων Ιωάννους.**

<sup>2</sup> "Ομ. Λακαπηνῷ.

**Νεκηφύρος** ὁ **Φωκᾶς**, ὁ καὶ κτήτωρ τῆς ἐν τῷ τοῦ "Αθωνος ἀγιωνύμῳ ὅρῃ οἱεῖς μονῆς [τῆς] μεγίστης Λαζάρους ἔτη σ' καὶ ἡμισυ, καὶ ἀνηρέθη παρὰ τοῦ **Τζεμισχῆ** **Ιωάννου** συνεργείᾳ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Θεοφανοῦς. Τοῦτον τὸν Ἰωάννην ὁ πατριάρχης Πολύευκτος ἀπήτει ἡ διαζυγῆναι τῆς βασιλίσσης, ἥ πόρρω εἶναι τῶν ιερῶν ἐλέγετο γάρ ἀνάδοχος γενέσθαι ὁ Ἰωάννης τῶν τῆς Θεοφανοῦς παιδῶν ἐκ τοῦ ὄγιου βαπτίσματος. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης καὶ τῆς φήμης ψευδοῦς εὑρεθεῖσης, ἐδέξατο τοῦτον ὁ πατριάρχης τὸ δὲ τοῦ φόνου μίασμα διέγνω ὡς ἐξήλειπται τῷ τῆς βασιλείας χρίσματι. Οὗτος διεκόμισεν ἐκ τῆς κατὰ Συρίαν Ἱεραπόλεως τὸ ἐν κεράμῳ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ βόστρυχον τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου αἴματι πεφυρμένον. Οὗτος ἐν μὲν ταῖς στρατηγίαις ἀριστος ἦν, καὶ ηὔξηκει **Ρωμαίοις** τὰ δριτα· ἀλλὰ δι' αἰτίας τινάς πάσιν ἦν στυγητός· κακιαῖς γάρ εἰςφοραῖς καὶ εἰςπράξεσιν ἐξέτρυχε· τὸ ὑπήκοον, χρημάττων ἡττώμενος. Οὗτος τοὺς ἐν πολέμῳ ἀναιρουμένους στρατιώτας ἐπίσης τιμᾶσθαι τοῖς μάρτυσι θεοπίσαι ἡβούλετο· ἀλλ' ὁ πατριάρχης καὶ οἱ τῆς Συνόδου γενναῖις ἀντέστησαν, ἔχοντες σύμμαχον τὸν τοῦ Μ. Βασιλείου Κανόνα. Οὗτος καὶ τὴν ἀκρόπολιν ἔκτισε, καὶ τὴν Θεοφανὼ εὐθὺς εἰς Προτόκολλην περιώρισε· νυμφεύεται δὲ θυγατέρα Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου Θεοδώραν. Οὗτος τὸ τῶν Μανιγαίων γένος ἐκ τῆς ἐφανερωτατούς Φιλιππούπολιν<sup>2</sup> μετήγαγεν. Ἡν δὲ ἀνὴρ χρηστὸς καὶ στρατηγικώτατος ἐβασιλέυσε· δὲ ἔτη σ' καὶ ἡμισυ. Μετὰ τὸν Πολύευκτον

ΕΩΣ πατριάρχης ἐχρημάτισεν ὁ **Βασιλεὺς Σχαράνδρου**<sup>3</sup> ἔτη γ' καὶ ἡμισυ. Μετὰ δὲ τοῦτον  
ΕΩΣ **Αντώνιος** ὁ ἀπὸ Στουδίων ἔτη σ'.

**Βασιλεὺς Πορφυρογέννητος** ὁ καὶ **Βουλγαροκτόνος**, ζήσας μὲν καὶ βασιλεύσας ἔτη  
οὗ, αὐταρχήσας δὲ ν' καὶ πρός τοὺς γάρ ἀλλούς συνεβασίλευε τῷ πατρὶ, εἰτα τῷ Φωκᾷ, καὶ μετ'  
ἐκεῖνον τῷ Τζεμισχῆ. Ἡν δὲ τὸ ἥθος ἐγρήγορος καὶ δραστήριος, σοβαρὸς καὶ ὑποκαθήμενος, καὶ τὴν  
οργὴν ἀπαραίτητος. Οὗτος ἐδογμάτισε τὸ ἀλληλέγγυον, καὶ πολλῶν δεηθέντων, καὶ τοῦ πατριάρχου  
Σεργίου, ὁ βασιλεὺς ἦν ἀμετάπειστος. Δορυφόλωτος δὲ λαβὼν τῶν Βουλγάρων χιλιάδως, εἰ,  
πάντας ἐξετύφλωσε. Τότε δὲ Σκληρὸς τῆς ἀρχῆς γλιχόμενος, κατὰ τὴν Ἀνατολὴν εἰς ἀποστασίαν  
ἐκεκίνητο. Μετὰ τὸν πατριάρχην Ἀντώνιον

ΕΗ' **Νεκόλαος** γίνεται ὁ Χρυσοβέργης ἔτη ιβ'. Μετ' ἐκεῖνον

ΕΘ' **Σεσίννεος** ὁ Μάγιστρος ἔτη ε', ἀνὴρ λόγοις ἐντεθραμμένος. Μετ' αὐτὸν

Ο' **Σέργιος** ἔτη κ'. Εἰτα

ΟΑ' **Εύσταθίος** ἔτη σ' καὶ ἡμισυ. Καὶ μετ' ἐκεῖνον

ΟΒ' **Αλέξιος** ἔτη ιη'. Ἐπελάθετο δὲ καὶ τῆς καταλειφθείσης αὐτῷ χώρας εἰς κληρονομίαν  
παρὰ τοῦ Δασιδίδ ἀπελθών εἰς Ιθηρίαν ὁ βασιλεὺς.

**Κώνσταντζηνος** ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ' καὶ μῆνας ια'. Ἡττητο δὲ γοστρὸς καὶ ἀφροδισίων,  
καὶ ἐμεμήνει περὶ τοὺς κύνους τε καὶ τὰς θέατρα· ἦν δὲ δειλὸς καὶ τὴν ψυχικὴν ἔξιν.

**Ρωμανὸς** ὁ **Ἀργυρόπουλος** ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη ε' καὶ ἡμισυ. Ἐπὶ τούτου  
ἔξι ἐδέσσονται ἐκομίσθη ἡ αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**Μιχαὴλ** ὁ **Μαφλαγών**, τῷ ἔρωτι τῆς βασιλίδος Ζωῆς βασιλεὺς προεβλήθη, καὶ ἐκράτησεν  
ἔτη ζ' μῆνας 6'. Ἡν δὲ ἐπεικῆς καὶ χρηστός τὸ συγγενὲς δὲ οἱ ἐρήμποτεινε τὴν ἐκείνου χρηστότητα.

**Μιχαὴλ** ὁ **Καλαφάτης** ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, μῆνας δ' τῶν γάρ τὰς νῆας καταπισσούντων  
ἦν αὐτῷ ὁ πατήρ. Ἡν δὲ ὑπουλος τὴν γνώμην, ἀγνώμων δὲ τὴν ψυχὴν καὶ ἀχάριστος, καὶ πάσης  
κακίας μεστός. **Ζωὴ** δὲ ἡ τοῦ Μιχαὴλ σύνευνος καὶ ἡ αὐταδέλφη αὐτῆς **Θεοδώρα** μῆνας γ'.

**Κώνσταντζηνος** ὁ **Μονομάχος** συζευχθεὶς τῇ βασιλίδι Ζωῇ ἔτη ιβ' μῆνας η'. Ἡ δὲ τῶν  
Τούρκων κίνησις τότε τὴν ἐφαν διέλαβε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτὴν ἐπιβόσκεται, ὡς καὶ μέχρι τῆς  
ἀντιπόρθμου τῆς Βυζαντίδι κατηντηκέναι. Οὗτος ὁ βασιλεὺς οὐ κατὰ λόγον ἀναλίσκων τὰ δημόσια  
χρήματα, καὶ χρημάτων δεόμενος εἰς πόρους ἀπεῖδεν οὐκ εὐαγεῖς· φόρους γάρ ἐπιτάξας ταῖς χωραῖς,  
αἱ τὰς δυσχωρίας ἐφρούρουν, καὶ τοῖς βαρβάροις τὴν εἰς τὰς δυσχωρίας χώρας ἀπετείχιζον πάροδον,

1 Τὸ χειρ. ἐξέτρεχε.

2 Όμ. Φιλούππολις.

3 Παρ' ἄλλοις Σχαρανδρηός.

καὶ τοῦτο ἀντὶ πάσης διασμοφορίας μόνον εἰςέφερον, ἐσχόλασε τὰς φρουράς, κἀντεῦθεν ἡ πρὸς τὰς φωμαῖδας χώρας ῥάστη τοῖς βαρβάροις ἐγένετο πάροδος. Ἐκεῖνος τοίνυν ὁ ἀνὴρ αἵτιος τοῖς ἀπαθῶς λογιζομένοις κριθήσεται τοῦ τὴν ἑώαν μοῖραν δόρατι κυριεύθηναι βαρβαρικῷ. Μετὰ τὸν πατριάρχην Ἀλέξιον

ΟΓ' ὁ Κηρουλάριος **Μιχαὴλ** ἀνθιδρύεται· δὲ καὶ τὴν κατὰ τῶν Λατίνων συνεκρότησε Σύνοδον καὶ τούτους ἀπεβάλλετο, ἔτη τε καὶ ἡμίσου. **Θεοῦτόρα** ἡ βασιλίς ἡ γυναικαδελφὴ τοῦ Μονομάχου ἔζωρος οὖσα ἦδη, ἔτος ἐν μῆνας θ'.

**Μιχαὴλ** ὁ γέρων ἔτος ἐν, καὶ ἔξεσθλήθη παρὰ Ἰσαακίου.

**Ἰσαάκιος** ὁ **Εκοιληνηνὸς** ἔτη δὲ μῆνας γ'. Οὗτος ἔσυτῷ τὴν τῆς βασιλείας ἐπιτυχίαν καὶ σὺ τῷ Θεῷ ἐπιγράφων, ξιφήρην ἔσυτὸν ἐν τῷ νομίσματι διεγάραξεν. Οὗτος ἐπῆρτο τὸ φρόνημα καὶ οἰδῶσαν ἐκέτητο τὴν ψυχὴν τὴν γὰρ δραστήριος καὶ τὸ ἅθος σοβαρός, πρὸς πράξεις ὁξύτατος, στρατηγικώτατος τὰ πολέμια καὶ προσέχων λόγοις, εἰ καὶ τούτοις οὐχ ὠμίλησε, καὶ τοὺς τούτων τροφίμους προεδρεύμενος. Τότε καὶ ὁ πολὺς τὴν γλῶτταν **Μιχαὴλ** ὁ **Ψελλὸς** ἐγνωρίζετο.

**Κωνσταντῖνος** ὁ **Δούκας**, ὃν ὁ Κομνηνὸς τελευτῶν τῇ βασιλείᾳ ἐγκατέστησεν, ἔτη ζ' καὶ ἡμίσου. Ἡν δὲ τὰ πρὸς Θεὸν εὔσεβής, τὸ ἅθος ἐπιεικής, δικαιοσύνης ἐραστής, τὴν γνώμην δὲ νωθρὸς καὶ ὀμβλὺς καὶ ἐκτόπως ἐρασιγρήματος, καὶ τρόπους ἐπινοῶν ὅθεν αὐτῷ γένοιντο θησαυροὶ πολλοί. Διὸ καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀμελήσας καταλόγων, συνέβη πολλὰς τῶν ἑώων χωρῶν τὰς μὲν λητέσθαι καὶ εἰς ἀφανισμὸν προχωρεῖν, τὰς δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων γίνεσθαι. Μετὰ τὸν πατριάρχην **Μιχαὴλ**

ΟΔ' Ὁ Λειχούδης; **Κωνσταντῖνος** ἔτη δ' καὶ ἡμίσου. Καὶ μετ' αὐτὸν

ΟΕ' **Κωνσταντῖνης** ὁ Ξιφιλίνος εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀνάγεται ἔτη ταῦτα.

**Εὐδοκία** ἡ βασιλίς καὶ τοῦ Δούκα σύνευνος καὶ οἱ παῖδες αὐτῆς μῆνας ζ'.

**Ρωμανὸς** ὁ **Διογένης**, προελαθομένης αὐτὸν τῆς Εὐδοκίας καὶ συζευχθείσης αὐτῷ ἔτη γ' μῆνας η'· δὲ τοῖς Τούρκοις ἀλούς καὶ ἐπανασωθεῖς, τοὺς ὄφθαλμούς ἔξορώρυκτο προστάξει τοῦ βασιλέως **Μιχαὴλ**. Τότε καὶ ὁ μέγας τῶν Βλαχερνῶν ἐπυρπολήθη ναὸς ἔτους ἐνισταμένου σφονδίῳ.

**Μιχαὴλ** ὁ τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα υἱός, δὲ καὶ **Παραπιτάκης** ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, γενομένης ἐνδείας σίτου, μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ παρὰ πινάκιν, καὶ τὸ κοινὸν δυστύχημα εἰς ἐπώνυμον τῷ βασιλεῖ ἐχρημάτισεν· δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη σ' καὶ ἡμίσου, καὶ τῆς βασιλείας καθαιρεθεῖς, καὶ τὴν τρίχα ἀποκαρεῖς, ψήφῳ τῆς Συνόδου μητροπολίτης Εφέσου κεχειροτόνηται. Ἡν δὲ τὸ ἅθος χαῖνος καὶ ἀνεψιόνος, καὶ πρὸς μεταχείρισιν πραγμάτων καὶ τῶν τυχόντων ἀδέξιος, τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ ὑπερτίμου **Μιχαὴλ** τοῦ **Ψελλοῦ** λόγοις τὸ δοκεῖν αὐτὸν ἐμβιβάζοντος, καὶ γραμματικήν, καὶ μέτρα, καὶ διαλέκτους, καὶ ῥητορικὴν διδάσκοντος· ὁ δὲ πρὸς οὐδὲν ἐπεφύκει. Ἐντεῦθεν τὰ τῆς πολιτείας εἶχε κακῶς, καὶ τὰ τῆς ἑώας χεῖρον ἢ πρότερον. Μετὰ τὸν Ξιφιλίνον

ΟΖ' ὁ ὄσιος **Κοσμᾶς** πατριάρχης προχειρίζεται ἔτη σ'.

**Νεκηφόρος** ὁ **Βοτανειάτης** ἔτη γ', καὶ ἔξωσθείς κείρεται τὴν τρίχα ἐν τῇ τῆς Περιβλέπτου μονῇ, ἡς αὐτὸς μετὰ τὸν Ἀργυρὸν **Ρωμανὸν** κτήτωρ δεύτερος ἐχρημάτισεν. Οὗτος τὸ μέν τι διὰ γῆρας βαθύ, τὸ δέ τι καὶ διὰ φυσικὴν χαυνότητα, οὐ πάνυ τι τῆς τῶν πραγμάτων ἡπτετο διοικήσεως, ἀλλὰ καὶ ὄλλοις τὴν τῶν κοινῶν ἀνέθετο πρόνοιαν.

**Ἀλέξιος** ὁ **Εκοιληνηνὸς** ἔτη λζ' μῆνας δ' καὶ ἡμίσουν. Ἐθοκε δὲ κατὰ τὸ σχεσ' ἔτος. Ἡν δὲ τὸ ἅθος οὐχ ὑπεροπτικός τε καὶ ὄλαζόν, οὐτε μὴν εἰς θυμὸν ὄξὺς οὐδὲ χρημάτων ἡττων, εἰ καὶ διὰ τοὺς συχνοὺς πολέμους ἀναλωμάτων δεόμενος, τρόπους ἀποτροπαίους συλλογῆς χρημάτων ἔξεύρισκε· πρὸς ἔλεον εὐκατάφορος· ὅθεν καὶ τεταγμένας ἡμέρας ἐν τῷ Φιλοπατίῳ καθημένος τῶν δεομένων ἡκροῦτο, καὶ αὐτίκα τὰς ἀποχρίσεις ἐκάστῳ ἐπλήρου· πρὸς κόλασιν οὐκ ὄξυρόπος, μέτριος τὸ ἅθος, εὐπρόσιτος, περὶ τὴν δίκαιταν οὐκ ὀκόλαστος, οὐκ οἴνου ἡττώμενος· τοῖς ἐναρέτως βιοῦσιν ἀπονέμων τιμήν, τοῖς οἰκείοις δὲ ἀμάξαις ὄλαις τὰ δημόσια παρέχων χρήματα, τῶν δὲ εὖ γεγονότων ἀμέλῶν· οὐκ ἐν πᾶσιν ἐφαίνετο τὴν τῆς δικαιοσύνης τηρῶν ἀρετήν ἀλλὰ καὶ ἡ τῷ ἀρχαίων ἔθῶν ἀλλοίωσις ἔργον ἢν αὐτῷ σπουδαιότατον. Οὗτος τῷ ἀδελφῷ **Ισαακίῳ**, καθ' ἡλικίαν αὐτῷ προσέχοντι, καὶνὸν ἐπεφήμισεν ὄνομα, **Σεβαστοκράτορα** αὐτὸν προειπών, καὶ ὑπερεῖχε τοῦ Καίσαρος· τὸν δὲ ἐπ' ἀδελφῷ

γχυμβρὸν Ταρωνίτην<sup>1</sup> Μανυπερσέβαστον ὠνόμασε, καὶ τοῦτο κακινίσας τὸ ὄνομα. Ὁ δὲ θεσπίσιος πατριάρχης Κοσμᾶς τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων μεταχειρίσει ἀπαρεσκόμενος, καὶ σπεγνωκώς τὴν διόρθωσιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπανεχώρησε, καὶ πολλὰ παρὰ τῶν κρατουντῶν παρακληθεὶς ὑποστρέψαι οὐχ ὑπενόστησε. Διὸ

ΟΖ' τὸν ἐκτομίαν Εὔστρατον τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντικατέστησεν, ὃνθρωπον ἀφελῆ καὶ γωνίᾳ μᾶλλον προσήκοντα· ὃς μετὰ ἔτη γ' τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ παρὰ τῶν κρατουντῶν κατενεγέθεις

ΟΗ' δὲ πολὺς ἐν ἀσκήσαις Νεκόλαος προχειρίζεται πατριάρχης ἔτη κἄ και ἡμισυ. Μετὰ τούτον δὲ

ΟΘ' Ἰωάννης δὲ Ἀγαπητὸς τουπίκλην ἔτη κγ'. Καὶ μετ' ἔκεινον

Π' Λέων δὲ Στυππῆς ἔτη φ' καὶ ἡμισυ. Τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην εύθὺς μετὰ τὸ βάπτισμα, ἔτι νήπιον ὅντα, διαδέκατη ταῖνιον. Εἶχε δὲ καὶ θυγατέρα δὲ βασιλεὺς ἀκριβῶς τὴν γλῶτταν ἀττικίζουσαν κεκτημένην, καὶ τὸν νοῦν πρὸς θεωρήματα ὁξύτατον, ἥτις τῷ Καίσαρι Βρυεννίῳ συνφύκειτο· Ἀννα ὄνομα τῇ παιδί. Κατὰ τοὺς χρόνους τούτου καὶ ἡ μυσαρὰ τῶν Βογομύλων ἀναπέφηνεν αἴρεσις, ἡς τὸν κήρυκα καὶ διδάσκαλον Βασίλειον φωράσας, πυρὶ παραδέδωκε. Τὴν δὲ τοῦ Παντεπόπτου μονὴν τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως τούτου ἐδείματο· οὗτος δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ τοῦ Φιλανθρώπου μονὴν, εἰς τὴν καὶ ἐτάφη.

Ἰωάννης δὲ Πορφυρογέννητος δὲ Ικομνηνὸς δὲ υἱὸς Ἀλεξίου ἔτη κδ' μῆνας η', ἀνὴρ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀρισταὶ διψκηκώς καὶ Θεῷ εὐάρεστως βεβιωκώς, καὶ τὰ πρὸς ήθος οὐκ ἔκλυτος οὐδὲ ἀκόλαστος, καὶ πὶ τοῖς διωρεαῖς τε καὶ διπάναις μεταδιώξας τὸ μεγαλοπρεπές ἀργολογίαν δὲ καὶ επρολογίαν τὴν ἐπὶ κοινῆς ἀκροάσσεως, καὶ τὸ ἐν ἱματισμοῖς καὶ διαίταις ἀσωτον, δσα καὶ λύμην τινὰς τῶν ἀνακτόρων ἀποσαρώσας, ἐσυτὸν δὲ ἐν τῷ προδήλῳ πάσῃς πράξεως ἀρίστης πίνακας προτίθεις, μηδένα δὲ διὰ ξυμπάσης τῆς ἀρχῆς αὐτῷ ἢ ψυχῆς στερήσας, ἢ ἐς τὸ σῶμα δσονοῦν λυμηνόμενος, ἐπαινετὸς ἐς δεῦρο παρὰ πᾶσι λελόγισται, καὶ, ὡς εἰπεῖν, τῶν ὅσοι Τρωμαίων ὑπερεκάθισαν, τοῖς μὲν ἡμιλλήσατο, τοὺς δὲ παρήνεγκεν. Οὗτος καὶ τὴν τοῦ Παντοκράτορος μονὴν ἐδομήσατο.

Μανουὴλ δὲ Ικομνηνὸς δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λη', λειπόντων μηνῶν τριῶν, κατὰ τὸ λέγον παλαιὸν λόγιον: 'Α.Ι.Ι' ύστάτη σε κερδαρεῖ λαβὴ λόγου· ἢ γὰρ τελευταία τοῦ ὄνοματος συλλαβὴ τὸν η' καὶ λ' διασημαίνεται ἀριθμόν. Τὸ μοναδικὸν οὖν ἔνδυμα μεταμφιασάμενος ἐν τῷ τοῦ Παντοκράτορος κατατίθεται ναῷ. Μετὰ τὸν Στυππῆν Λέοντα

ΠΑ' δὲ πὸ τῆς Οξείας μονῆς Μεγαλὴλ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον· ἦν δὲ καὶ ἀρετὴ περιώνυμος, καὶ τῆς θύραθεν ἐν μεθέξει παιδεύσεως, ἔτη 6' καὶ ἡμισυ. Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἀλαμένων γέγονε διάβασις ἐπὶ τὸν τοῦ Κυρίου Τάφον, στρατὸς ὅντες τῷ πλήθει ἀπειρος. Μετὰ τὸν Οξείτην Μεγαλὴλ, ὑπεκστάντας τῆς ἀρχῆς καὶ πρὸς τὸν πρότερον ἐπανελθόντα βίον ἐν τῇ νήσῳ τῇ Οξείᾳ, ἐν ἦ, λέγεται, τὸν οἰκεῖον ἐκτείνας αὐχένας πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ προνάου, πατεῖν παρεῖχε τῷ εἰςιόντι παντὶ μοναχῷ, λέγων ἀξυμφόρως ἐσυτῷ τὴν φίλην ἡσυγίαν παρώσασθαι, καὶ ἐπ' οὐδενὶ ξυνοίσοντα τὸν θρόνον ἀναβήναι, μετὰ γοῦν τοῦτον

ΠΒ' Κοσμᾶς δὲ Ἀττικὸς τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἵας προχειρίζεται μῆνας ι'· ὃς ἀπάστης σοφίας μεταλαχών, ἐκ τοῦ ἀρετῶν δρμαθοῦ πλέον ηὔχει τούπισημον, μάλιστα δὲ τῷ πολλῷ τῆς ἐλεημοσύνης κεκόσμητο· οὕτω γὰρ τῷ ἔρωτι τοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐλέους ἀκλωκώς ἦν, ὡς καὶ τὸν ἐπενδύτην, καὶ τὸν χιτῶνας ἐνιαχοῦ διαδιδόναι πένησιν. Ἀλλὰ καθκιρεῖ τοῦτον μὲν ἀδίκως δὲ βασιλεὺς, δὲ πατριάρχης ζήλου πληρωθείς, τῇ μὲν μήτρᾳ τῆς βασιλίδος ἐπιτιμᾷ μὴ παῖδα τεκεῖν ἀρρένα, δὲ καὶ γέγονεν δὲ γὰρ Ἀλέξιος ἐκ τῆς δευτέρας γυναικὸς τοῦ Μανουὴλ γεγένηται. Τῷ δὲ Κοντοστέφανῳ πύξ πατάξαι δικνονθέντι τὸν ἄγιον, ἀκαίρως τῷ βασιλεῖ χαριζόμενῳ, πραεῖχε ἔφησε τῇ φωνῇ, 'Ἄφετε αὐτὸν οὕτω οὕτω τὴν οἰκείαν πετραίαν ἀπύρμενον· ὃς καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ τῶν Κερκυραίων ἀκρᾳ λίθῳ βληθεὶς ἀφῆκε τὴν ψυχήν. 'Εργον τοῦ βασιλέως τούτου περιφανές αἱ ἀσιαναὶ πόλεις τὰ Χλιαρά, τὸ Πέργαμον, καὶ τὸ Ἀτρακύτι, ἀς καὶ Νεόκαστρα ὠνόμασεν· αἱ καὶ διετὸ ἀσφυκτικοῖς κακῶς ἐπασχον ὑπὸ τῶν Περσῶν. Κατὰ Ἰκονίου δὲ ἐκστρατεύσας μεγάλῃ περιπέπτωσε

<sup>1</sup> Τὸ γειρόγρ. Παρωνίτην.

δυστυχία. Περὶ δογμάτων δὲ κινήσαντος τῆς θείας Γραφῆς, πολλοὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας σοφῶν καθηρέθησαν· ἀλλ' ὁ πολὺς ἐν λόγοις Εὔσταθιος ὁ Θεσσαλονίκης πρόεδρος, ζήλου πλησθεὶς καὶ παρφρησιασάμενος τὴν δρμὴν τοῦ βασιλέως ἔστησεν ὅπερ προεῖπε καὶ τις προφητικὸς ὄντος, πρόεδρος ὅν τῆς μεγάλης πόλεως Χωνῶν, ἦ ἐλέγετο καὶ Κολασσαῖ, εὐνοῦχος, τοῦνομα Νικήτας, ὃς μετὰ πολλῶν ἀλλών ὡν περὶ τοῦ βασιλέως τούτου προεῖπεν, ὅτι καὶ μανῆσεται τῆς τελευτῆς αὐτῷ ἐγγίζουσης, μανίαν προειπὼν τὴν τῶν κινηθέντων παρ' αὐτοῦ δογμάτων ταραχήν. Μετὰ Κοσμάν

ΠΓ' πατριάρχης γίνεται Νεκόλαος Μουζάλων ἐτη γ' καὶ ἥμισυ. Μετ' αὐτὸν

ΠΔ' ὁ Θεόδοτος ἐτη 6'. Μετὰ τοῦτον

ΠΕ' Χλιαρῶν Κωνσταντίνος ἐτη 6' καὶ ἥμισυ. Εἶτα

ΠΖ' Λουκᾶς ἐτη 16'. Ἐπειτα

ΠΖ' Μεγαλὴ Αγχιστού ἐτη 8'. Μετέπειτα

ΠΗ' Χαρέτων ἐτος ἓν. Καὶ μετ' ἐκείνον

ΠΘ' ὁ Θεοδόσιος ἐτη γ' καὶ ἥμισυ.

**Ἀλέξιος** ὁ Πορφυρογέννητος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτη γ'· τὰ μὲν πρῶτα μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ξένης, εἶτα μετὰ τοῦ τυράννου Ἀνδρονίκου, ὃφ' οὐ καὶ τὸν δι' ἀγχόνης ἐδέξατο θάνατον τε' ἐτῶν γενόμενος, ἐν φ' καὶ ἡ ἀκροστιχὶς τῶν ὀνομάτων τῶν Κομνηνῶν συνήχθη, ἣντις ἦν Αἴμα<sup>1</sup>. Ἐβασίλευσαν δὲ οἱ Κομνηνοὶ ὁ τε πρῶτος Ἀλέξιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης, ὁ ἔγγονος Μανουὴλ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξιος ἐτη ργ' παρὰ μῆνας 5'. Θεοδόσιος μὴ καταδεξάμενος τὸ ἐπὶ θυγατρὶ Ανδρονίκου παράνομον συνάλλαγμα, τοῦ πατριαρχικοῦ ἐκβάλλεται θρόνου, καὶ εἰσάγεται

ἥδι Καματηρὸς Βασιλείου ἐτη 6' καὶ ἥμισυ· ὃς ἐγγράφως συνέθετο Ἀνδρονίκῳ μήπω τανισθέντι, ὃσα φίλα τούτῳ διαπράττειται, καὶ εἶησαν παναθέμειτα.

**Ἀνδρόνικος** ὁ καὶ Δρεπανοφόρος ἀναγορεύεται κατὰ τὸ ,σχῆμα' ἐτος, κατὰ τῶν φρικτῶν ὄμόσας πρότερον μυστηρίων μὴ ἐπιβουλεύσειν, ἀλλὰ κρατύνειν μᾶλλον Ἀλεξίῳ τὴν βασιλείαν· ὃν μετ' οὐ πολὺ ἀπαγγείλεις, λύσιν τοῦ ὅρκου ἐζήτησε παρὰ τοῦ πατριάρχου Βασιλείου, ὃν εἶχεν ὄμωμοκώς τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ καὶ τῷ ἐκείνου ταλαιπώρῳ παιδὶ, καὶ παρὰ κανόνας ἐλαθεν. Ἐβασίλευσε δὲ ἐτη 6', καὶ ποιναῖς ἀνυπερβλήτοις ὑποβληθεὶς ἀπέρρηξε τὴν ψυχήν. Τυράννους δὲ ὑπερλάσσας τοὺς πώποτε, ἀβίωτον δλως ἡγεῖτο τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οὐκ ἐκρεωθόρησέ τινα τῶν ἐν ὑπεροχαῖς, ἢ λύχνους οὐκ ἔσθεσε σώματος, ἢ ἀλλο τι κακὸν οὐκ εἰργάσατο. Ἐνέκοψε δὲ καὶ τὴν τῶν μέγα δυναμένων πλεονεξίαν ῥιζόθεν, ως τὰς πλείους τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς πληθυσμὸν ἐπιδοῦναι τῶν οἰκούντων, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ναυαγούντων πλοίων. Ἀνεκαίνισε καὶ τὸν ναὸν τῶν ἀγίων Μ', ἐν φ' ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν δρέπανον κατέχοντας, μειρακίσκον σαγηνεύον ἐντός. Ἐπὶ τούτου ἐάλω ἡ Θεσσαλονίκη παρὰ τῶν Σικελῶν, διεγείραντος αὐτοὺς ἀνεψιοῦ Ἀλεξίου τοῦ βασιλέως κύρ Μανουὴλ κατὰ τὸ ,σχῆμα' ἐτος, ἀρχιερατεύοντος Εὔσταθίου, ὃς τοῖς κόντοις ὀπτανόμενος, οἱ λέγονται στρατηγοί, πρὸς τὸ μετριώτερον ἦγεν· ἦσαν γάρ τὸ ἐπ' αὐτῇ γεγενημένα ἀλλη τις Κακῶν οἰλίας, καὶ τραγικάς ὑπερβαίνοντας συμφοράς.

**Ισαάκιος** ὁ **Ἄγγελος** τὸν Ἀγιοχριστοφορίτην πρότερον ἀνελών, ὃν καὶ Ἀγιοχριστοφορίτην διὰ τὴν ἀπήνεισαν ὡνόμαζον, εἶτα καὶ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐβασίλευσεν ἐτη 8' μῆνας 5', καὶ ἐξωρύχθη τοὺς ὄφθαλμοὺς παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλεξίου κατὰ τὴν ἐν Βήρυ μονήν, ἡς δομήτωρ ὁ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοκεὺς Ἰσαάκιος. Ἐπὶ τούτου τοὺς Σικελούς ὁ Βρανᾶς κατετροπώσατο καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῶν συνέσχε τὸν τε Τιτζάρδον καὶ τὸν Ἀρδουΐνον· τοὺς δὲ λοιπούς, οὓς μὲν φόνῳ παρέδωκεν, οὓς δὲ τῆς φωμαῖδος γῆς ἀπῆλασε, καὶ τὴν Θεσσαλονίκην ἡλευθέρωσεν. Ἡσαν δὲ οἱ μὲν ἀπολωλότες τῶν μαχίμων ἀνδρῶν χειλιάδες<sup>1</sup>, οἱ δὲ ζωγρηθέντες ὑπὲρ τὰς μ'. Ἐπὶ τούτου ἀπέστησαν οἱ κατὰ τὸ ὄρος τὸν Αἴμον Μυσοί. Ἐπὶ τούτου ἀπῆλθε διὰ τῆς Ρωμαίων γῆς ὁ τῶν Ἀλαμάνων

1 Οἶον : > | 'Αλέξιος Α'.  
| Ιωάννης.  
F | Μανουὴλ.  
R | 'Αλέξιος Β'.

δὴ Φρεδέριχος εἰς Παλαιστίνην. Τὸν δὲ πατριάρχην Καματηρὸν Βασίλειον παραλύσας τοῦ θρόνου  
ἡΑ' τὸν Μουντάνην Νεκῆταν προβάλλεται, ἔτη γ'. Καὶ τοῦτον δι' ὀφέλειαν καὶ γῆρας τοῦ  
θρόνου ἀποσφενδονίσας,

ἼΒ' Λεόντεόν τινα μοναχὸν προχειρίζεται μῆνας ζ', διομνύμενος ὡς νυκτὸς ἡ Θεομήτωρ τοῦτον αὐτῷ καθηπάδειξε, τό τε εἶδος καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν οἰκησιν αὐτῷ διεσάρθησεσα. 'Αλλ' οὕπω ἐνιαυτὸς ἔξικετο καὶ ἀποσκορακίσας καὶ τοῦτον,

·ηΓ· τὸν τῶν Ἱεροσολύμων **Διοσίθεον** εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον μετέθηκεν, ἔτος ἐν μῆνας σ', ὑπούλως πρότερον μετιὼν τὸν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας [τὸν] θρόνον διέποντα Θεόδωρον τὸν Βαλσαμών, ως ὑπὲρ τοὺς πάντας ὅντας νομοτριβῆ, διτὶ βούλεται μὲν μετενεγκεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς Ἀντιοχέων καθέδρας εἰς τὴν οἰκουμενικὴν περιωπήν, ὑποστέλλεσθαι δὲ τὴν μετάθεσιν ως τοῖς Κκνόσιν ἀπειρημέγην· εἰ δὲ αὐτὸς ἐκ τῶν Κανόνων χώραν ἔχειν ἀποδείξει τὴν μετάθεσιν, καὶ τοὺς ἄλλους οὕτω πείσει φρονεῖν, πέρας καὶ οὗτος ἐπιθήσει τῷ βουλήματι. 'Αλλ' οὕτω διαπροξέμενος ὁ Βαλσαμών, καὶ τόμου ἐπὶ τούτῳ γενομένου, οὐκ ἀπώνατο τῆς σπουδῆς, ἀλλ' ἔγνω ἀπατηθεῖς. 'Αλλὰ μετὰ βραχὺ ἀπωθεῖται καὶ Δοσίθεος, καὶ ἀμφοτέρων ἐκπίπτει τῶν θρόνων, καὶ προχειρίζεται

ἍΔ' πατριάρχης ὁ Ξιφιλένος Γεώργιος, ἐπη ζ.

**Αλέξιος** ο Κομνηνός ὁ ἀδελφὸς Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου ἐπη η' καὶ ἡμέρας ε', καὶ ἀπέδρα τῆς πόλεως τῷ δέει τῶν περικυκλωσάντων Λατίνων. Τούτου τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἐκτυφλώσαντος ὥσπερ τινὸς ὑπογραμμοῦ κοινοῦ, τῆς ἀδελφοκτονίας, τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἐξιουσῆς καὶ διαδραμούσης τῆς γῆς τὰ πέρατα, οὐ Πέρσαι μόνον καὶ Ταυροσκύθαι, καὶ Δαλμάται, καὶ Παχνόνιοι<sup>1</sup>, ἀλλὰ καὶ λοιποὶ ἔτεροι παρ' ἔθνεσι δύναστεύοντες, στάσεων καὶ φόνων τὰς ἐκυρωτῶν πατρέδας ἐνέπλησαν, καθ' ὅμογενῶν τὰ ξέφη σπασάμενοι. Ἡν δὲ τὰ μὲν εἰς πόλεμον δειλὸς καὶ ὀλίγωρος, τὰ δ' ἀλλα οὐκ ἦν ἀπόβλητος, καὶ μάλιστα τῷ μειλιγίῳ τοῦ ἥθους ἐκοσμεῖτο. Ἐγων δὲ τὴν συνείδησιν βάλλουσαν ἐφ' οἵς ἡγόμησεν εἰς τὸν ἀδελφόν, κατανύζει καρδίας συνείγετο, τὸ χρεῶν δεδιώς. Παρ' ὅλην δ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν οὔτε ζωῆς ἐστέρησέ τινα, οὔτε μέλος σώματος ἐλωθήσατο. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Θετταλίαν, τὴν θυγατέρα Εύδοκίαν, ητίς συνώκει πρότερον τῷ Μουρτζούφλῳ, ἐξέδοτο εἰς γυναῖκα τῷ τῆς Κορίνθου τυράννῳ τῷ Σγουρῷ. Μετὰ τὸν Ξιφιλίνον

καὶ ὁ Καρατηρὸς εὐλαβῆς Ἰωάννης ἔτη ταῖς τὸν πατριαρχικὸν διέθυνε θρόνον. Μετὰ δὲ ταῦς χρόνους τούτους, τῆς Μοισίας ὁ Ἰωάννης ἐξιών πλείσται συμφοραῖς ἢ οἱ Λατῖνοι τοὺς Ρωμαίους περιέβαλεν.

<sup>1</sup> Πασάκιος ὁ τυφλὸς ἐβασίλευσε τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλέξου μῆνας σ' ἡμέρας η'. Καὶ ὁ μὲν τέλει ἔγραψετο φυσικῷ· ὁ δὲ παρὰ τοῦ Μουρτζούφλου δι' ἀγχόνης ἀναιρεῖται. Οὗτος ἀπελθὼν εἰς Σικελίαν καὶ τῷ ἐπ' ἀδελφῇ γαμήρῳ τῷ ῥηγὶ ταύτης συγγεγονώς Φιλίππῳ, ἔτι δὲ καὶ τῷ πηρῷ ταξ ὄψεις τῷ δουκὶ Βενετίᾳς Ἐρρίκῳ τῷ Δανδούλῳ, καταλαβὼν δὲ καὶ τὴν Ρώμην, καὶ γράμματι τοῦ πάπα ἐφοδιασθεὶς πρὸς τοπάρχας τινάς εὐγενεῖς, οἱ πρὸς Πολαιστίνην δρμῆσαι προέθεντο (ἥσαν δ' οὗτοι μαρκέσιος Βονιφάτιος, δικόμης Φλάντρας Βαλδουΐνος, δικόμης τοῦ ἀγίου Παύλου Ἐρρίκος καὶ συγνοὶ ἔτεροι, οἱ διεκελεύοντο εἰςδέξασθαι τὸν Ἀλέξον, καὶ πρὸς τὴν πατρῷαν ἐπαναγγεῖν βασιλείαν), ἐπανῆλθε μετ' αὐτῶν μετὰ πλοίων <sup>2</sup> ἵππαγωγῶν ρ', νηῶν μακρῶν ξ', καὶ στρογγύλων μεγίστων ο', κατὰ τὸν Ιούνιον μῆνα τοῦ σψια' ἔτους.

**Αλέξιος Δούκας** ὁ Μονρεζούφλος μῆνας 6' καὶ ἡμέρας 5' καὶ ὀποδράς τῆς πόλεως, καὶ περὶ τὴν Μοσυνούπολιν<sup>3</sup> τῷ πενθερῷ Ἀλεξίῳ τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν ἔξορύττεται τοὺς ὄφθαλμούς παρ' αὐτοῦ· εἰτα ταῖς τῶν Λατίνων ἐμπεσών χερσὶν, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Ταύρῳ κίονος δι' αὐτῶν καταχρηματίζεται. Εάλω δὲ ἡ Κωνσταντινούπολις παρὰ τῶν Λατίνων κατὰ τὴν 16' Ἀπριλίου τοῦ ,σψιθ' ἔτους, τῇ 6' τῆς 5' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

**Βαλδουΐνος Φλάγκρας** μῆνας ι' ἡμέρας κβ', καὶ ἐν τῷ Σκυθικῷ συλληφθείς πολέμῳ, ὃν

<sup>1</sup> Τὸ χειρ. Πάρηγες.

2 'Οὐ, πλειόνων.

3 'Ομ. Μεσσηνόπολις.